ಕೊರವಂಜಿ

Koravanji

ಏಪ್ರಿಲ್

೧೯೫೮

★

ಸಂಪಾದಕರು :

ಶ್ರೀ॥ ರಾ. ಶಿ.

ಬರಹಗಾರರು :

ಶ್ರೀ॥ ಪಾಟಾಳಿ

ಶ್ರೀ॥ ರಾಮಿ

ಶ್ರೀಮತಿ ಸುನಂದಮ್ಮ

ಶ್ರೀ॥ ಅ. ರಾ. ಸೇ.

ಶ್ರೀ॥ ಸೋಮ

ಶ್ರೀ॥ ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್

ಶ್ರೀ॥ ಕಾಮತ್

ಶ್ರೀ॥ ಪಾಚ್ಚು

ಶ್ರೀ॥ ನಾ. ಕ.

ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ
ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕಾಣೆ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

For 3 way Beauty Treatment....
RAJA
SNOW
AMLA HAIR OIL , KASTURI SOAP
MANYAM & CO. BANGALORE MADRAS MADURAI BOMBAY

— ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. —

ವಿಠಲ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ಸ್‌ರವರ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಿತ್ರ

★ ಮನೆ ತುಂಬಿದ ಹೆಣ್ಣು ★

—[ಕನ್ನಡ]—

ಸಂಭಾಷಣೆ:	ಗೀತೆಗಳು:	ಸಂಗೀತ:
ಇಂದಿರಾತನಯ	ಸಾರೋಟ್ ಅಶ್ವತ್	ರಾಜನ್-ನಾಗೇಂದ್ರ

ನಿರ್ಮಾಪಕ—ನಿರ್ದೇಶಕ: ಬಿ. ವಿಠಲ ಆಚಾರ್ಯ

— NEGETIVE RIGHTS CONTROLLED BY —

VIJAYA PICTURES CIRCUIT, MADRAS-26.

Distributors for Mysore, South Kanara & Coorg.

VIJAYA TALKIE DISTRIBUTORS, BANGALORE-9

Bombay Karnataka — SRINIVAS PICTURES — GADAG.

Hyderabad area — JAGAT PICTURES — SECUNDERABAD

ಏಪ್ರಿಲ್ 4 ರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭ

ಬೆಂಗಳೂರು: **ಮಿನರ್ವ** ಮೈಸೂರು: **ಉಡ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್** ದಾವಣಗೆರೆ: **ಮೋತಿ** ಚಿತ್ರದುರ್ಗ: **ರೂಪವಾಣಿ**

ತುಮಕೂರು: **ಕೃಷ್ಣಾ** ಹಾಸನ: **ಇಂಪೀರಿಯಲ್** ಮಂಗಳೂರು: **ಪ್ರಭಾತ್**

ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ

ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಸ್. ನಾಟಕ ಮಂಡಲಿಯವರ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯ ಅನುಪಮ ಕಥಾಚಿತ್ರ

ಭಕ್ತ ಪ್ರಹ್ಲಾದ (ಕನ್ನಡ)

ಎಂ. ವಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯ್ಡು, ಲಕ್ಷ್ಮಿಬಾಯಿ, ಉದಯ ಕುಮಾರ್, ಮಾಸ್ಟರ್ ಲೋಕನಾಥ್, ನರಸಿಂಹರಾಜು, ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಮುಂತಾದವರು.

ನಿರ್ದೇಶಕರು: **ಎಂ. ವಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯನಾಯ್ಡು, ಎಚ್. ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ**

Distributors for Mysore State, Coorg S Canara & Bellary

SRI RAGHAVENDRA PICTURES, BANGALORE-9.

ಕೊರವಂಜಿ

ಬಳೇಪೇಟೆ : : ಬೆಂಗಳೂರು 9

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ಅಂಚೆ ಮೂಲಕ ರೂ ೩.೦೦

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ಕೇವಲ 25 ನಯೆ ಪೈಸೆ

ಚಂದಾದಾರರು ವಿಳಾಸ ಬದಲಾವಣೆಯಾದಲ್ಲಿ, ಕೂಡಲೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು.

ಕೊರವಂಜಿ

A. ANANTHIAH

ಸಂಪುಟ ೧೮ ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೯೫೮ ಸಂಚಿಕೆ ೧

ಕುಹಕಿಡಿಗಳು

" ವಿಳಂಬಿ "

— ಯುಗಾದಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ —

ಬೇವು ಬೆಲ್ಲವೇ ಜೀವನದ ಒಳಗುಟ್ಟು. ಅದನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಜೀವಾಮ ಶರದಶ್ಶತಂ ಎಂದು ಯುಗದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಬ್ಬವನ್ನಾಚರಿಸುವುದು.

ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ತುಂಬು ಜೀವನಕ್ಕೆ, ಸವೆದು ನವೆದು ಕಾರ್ಯಗೈದ ಸೋದರಿ "ಜಯಂತಿಯು" ಕಣ್ಮುಚ್ಚುವುದೇ ಚೆನ್ನು ಎಂದು ಬೇವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ತೋರಿದ್ದಾಳೆ, ವಿಳಂಬೀ ಸಂವತ್ಸರದ ಆದಿಯಲ್ಲಿ.

ಆಕೆಯ ಕಷ್ಟನಿಷ್ಠುರಗಳೇ ಕನ್ನಡದ ಹಲವಾರು ವಿವಿಧ ಧ್ಯೇಯವಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಮಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಹಣೇಬರಹ—ಹಾಳು ಹಣೆಯ—ಬರಹ !!

ವಿಳಂಬವಾದರೂ ಸಹಕರಿಸಿ ಧ್ಯೇಯಸಾಧನೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರು ಎಂದು ಬೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ—ಕನಸಿನಲ್ಲಿ.

ಕನ್ನಡಿಗರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಸೋಮ ಯಾಚಿಗಳು. ಕನಸು ಕಾಣುವ ಪ್ರಕೃತಿಯವರೇ ವಿನಹಾ ನನಸು ಮಾಡುವ ಹಂಬಲ ಕಡಿಮೆಯೆಂದೇ ನಮಗನಿಸುತ್ತದೆ.

ಏನೇ ಬರಲಿ ಒಡಕಿರದಿರಲಿ ಎಂದು ಹಿರಿಯ ಮಾಸ್ತಿ. ಬೆಟಗೇರಿ, ರಾಮರಾಯ ಮತ್ತಿತರ ಮಾನ್ಯರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಹಿರಿಯರು ತಪಸ್ಸುಗೈದು ಬೇಸತ್ತು ಈಗ ಸಾರಸ್ವತ ಸೇವೆಗೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ ಹುಡುಕಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ದೇವನ, ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಯ, ಮರ್ಮವನ್ನೂ ಈ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನಾವು ಈಗಲೇ ಅರಿಯಲಾರೆವು. ದೂರದ ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಈಗ ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆಜೂಬಾಜೂ ಇರುವುದು ಕಾಣಿಸಲಾರವು ಹೌದಲ್ಲವೇ?

ಈ ವರ್ಷದ ಯುಗಾದಿಯಂದು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ತೋಚಿದುವು. ಈಗ ಬೇವುಂಟು ಬೆಲ್ಲವುಂಟು, ವಿಳಂಬವಾದರೂನೂ, ಎಂದು.

ನಮ್ಮ ಓದುಗರಿಗೆಲ್ಲಾ, ಬರಹಗಾರರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿದ ಜಾಹೀರಾತುದಾರರವರಿಗೆಲ್ಲಾ, ಮಿಕ್ಕವರಿಗೆಲ್ಲಾ, ಮಿಕ್ಕಿದುದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ, ವಿಳಂಬಿ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ, ಮಂಗಳವಾಗಲಿ ಎಂದು ಮಾದೇವನಲ್ಲಿ ತಲೆಬಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆವು.

—ಆ ತೆರನ ಒಲವೇ ನಮ್ಮನ್ನೂ ಸಲಹುವುದು—ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಸಲಹುವಂತೆ—ಎಂದೇ ನಮ್ಮ ನಂಬುಗೆ.

— **ಸಂಪಾದಕ**

ಕುಹಕಿಡಿಗಳು

ವಿಧಾನಸೌಧದಮೇಲೆ "ಹೊಸಾ ಹೊಸ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟ್" ಎಂದು ಬರೆದಿಲ್ಲವಂತೆ—

* * *

ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಜೂಜು ನಡೆಯುವ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯ ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನೂ ಇಟ್ಟರೆ ಚೆನ್ನಲ್ಲವೇ?

—ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಶಾಂತವಾತಾವರಣ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು.

* * * *

ಪದ್ಯಾನೂ ಬರೀತೀನಿ, ಲೋಕಸಭೆಗೂ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ, ಎಂದೊಬ್ಬ ಯುವಕ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನಂತೆ—

—ಇರುವ ಎರಡು ಅಘೋರ ಕೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ, ಎರಡನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಲು ಆಶೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು, ಅವನ ಪ್ರಾಚೀನ ಖರ್ಮವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಉರಿಗಾಳು

ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಉದರವೇದನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆಯಂತೆ .... ಗಾಂಧೀ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ನುಂಗೋಣವೆಂದರೆ, ಅದು ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ದಾಸ್ತಾನಿಲ್ಲವಂತೆ.

* * * *

ಇಂಡೊನೇಷಿಯಾದ ಅಂತಃಕಲಹಗಳಿಗೂ, ಅದು ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದವರ ಅಧೀನದಲ್ಲಿತ್ತೆಂಬುದಕ್ಕೂ, ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲವಂತೆ.

* * * *

ವರದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಮಾವಪಕ್ಷಿಣೆ ಎಂದು ಕರೆದು, ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಗಂಡು ಹೆತ್ತ ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬರು ಲಾಯರು ಆಶ್ವಾಸನವಿತ್ತಿದಾರಂತೆ.

* * * *

ಅನೇಕ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಗಳೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ.... ಬೊಗುಳಿ ಬೊಗುಳಿ ರಾಗ ನಮಗೆ ಬಂತು.

* * * *

ಶಿಖರ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ರಷ್ಯಾ ದೇಶದ ಸಲಹೆ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರೆ, ಯಾವ ಶಿಖರವೂ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು, ಭೂಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ತಿಳಿಸಿರುವರಂತೆ.

* * *

ಸರ್ಕಾರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಕಳುಹಿಸಲು ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಿ. ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರುವರಂತೆ .. ಇದರಿಂದ ಅಳಿಯಂದಿರಿಗೆಲ್ಲ ಗಾಬರಿ ಆಗಿದೆಯಂತೆ

* * * *

ಎರಡನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಮಿತ ಸಂತಾನ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲಾಗುವುದಂತೆ...."ಬಡವ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗ"—ಎಂದರೆ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೌಕರಿ, ಬಡ್ತಿ ಯಾವುದೂ ದೊರೆಯದಂತೆ.

* * * *

ಕಾಲು ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆಯಿರಿ—ಎಂದು ಪೋಲೀಸಿನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದಾರೆ; ಆದರೆ, ಆ ದಾರಿಯ ಕಾಲು ಭಾಗವೇ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವುದು; ಉಳಿದ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ, ಭಿಕ್ಷುಕರ, ವರ್ತಕರ, ಎತ್ತುಕತ್ತೆಗಳ, ಹಸ್ತ ಸಾಮುದ್ರಿಕರ, ತೂಕ ಗಣಿತದವರ ಪಾಲಾಗಿವೆ—ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಬರೆದಿದಾರೆ.

*   *   *

ಕೇರಳದ ಜನನಾಯಕರು ಹಲವರು ಮೈಸೂರು ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನಾವು ಕೇರಳದವರನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಎಂದು ಅರಿಯಲು ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವರಂತೆ.

*   *   *

ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಳಜಗಳಗಳೂ ಒಳಪಿತೂರಿಗಳೂ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಶೀರ್ಷಾಸನ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತ, ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಎಂದು ಒಬ್ಬರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದಾರೆ

*   *

ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳು ಹುಣ್ಣಿಮೆ ದಿನ, ನಮ್ಮ ಕವಿ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಜರುಗಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತಿದೆಯಂತೆ.

*   *   *

ಮೊನ್ನೆ ನಡೆದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ—"ವಾಕ್ ಔಟ್" ಮಾಡಿದರಂತೆ.

— ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗದ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆಗಳು ಇಂದೇ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯ!!

*   *   *

ಗಂಡಂದಿರು ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನೂ ಹೊಡೆಯಬಹುದೇ (ವಾಚಕರ ಪ್ರಶ್ನೆ)

— ಗಾದೆ ತಿಳಿಯದೇ? "ನೀರು ಕುಡೀಲಿಕ್ಕೆ ಹೆಂಡ ಹೊಡೀಲಿಕ್ಕೇ"!

*   *   *

ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ, ಮಕ್ಕಳ ಜತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರನ್ನೂ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು ನೋಡಿ ಮೂರು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನೂ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಎಂದೆಂಬ ಅಪವಾದ ಬಿದ್ದಿದೆ.

—ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಹೆಂಗಸರು ಇಬ್ಬರು ಗಂಡಸರು ಇದ್ದರು.

———

ಮಕ್ಕಳ ಪದಗಳು—ಬಲಿತವರಿಗೆ

ವೇಗದಿ ಬಂತು ಪಾಸಿಟ್ರಾನ್
ದೂರಕೆ ಸರಿಯಿತು ಆ ನ್ಯೂಟ್ರಾನ್
ಅಣುಗಳ ಇಂತಹ ಆಟದ ವಿರಸ
ಆನೆಗಳನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿತು ಬೇಗ

* * *

ಚತುರ್ಭುಜನೊಂದಿಗೆ
ವಾಕಿಂಗ್ ಹೊರಟಿತು
ಸಮಭುಜ ಮೆರಸುವ ತ್ರಿಕೋಣ !
ದಾರಿಯಲ್ಕಂಡವು ನೇರನ ಮರಗಳು
ವರ್ತುಳದೆಲೆಗಳ ಮೆರೆಸುತಲಿರುವುದ !
ಮೇಗಡೆ ಕಂಡಿತು ಸಂಜೆಯ ಮುಬ್ಬಲಿ
ಜಾಮಿಟ್ರಿ ಬುಕ್ಕಿನ ಚುಕ್ಕಿಯ ಚಿತ್ರ
ಬೆದರುತ, ಅಪ್ಪುತ ತ್ರಿಕೋಣವೆಂದಿತು
ಅಯ್ಯೋ! ಅಲ್ಲೇ! ನೋಡಿ! ಸ್ಪುಟ್ನಿಕ್!
ಮಿಂಚಿತು ಬೆಳಕು, ಸಿಡಿಯಿತು ಸಿಡಿಲು
ಆರೂ ಭುಜಗಳು ನೆಲಸಮವಾದವು !!

* * *

ತಾರಮ್ಮಯ್ಯ, ಥೋರಿಯಮಿನ
ಚೂರ ತೋರಮ್ಮ
ಸಿಡಿಯುವ ಭಾಳ ಅಣುವನ್ನ
ತಂದು ತೋರ ಬಾ ಅಮ್ಮ !

* * *

ರಾಮು ಸೀತೆ ಇಬ್ಬರೂನೂ
ಭಾರದ ನೀರನು ತರುವೆವು ಎಂದು
ಗುಡ್ಡದ ಮೇಗಡೆ ನಡೆಯುತ ಹೋದರು
ರಾಮನು ಬಿದ್ದ ಹಿಂಬರುವಾಗ
ಸೀತೆಯು ಒಡೆದಳು ಭಾರದ ಭಾಂಡವ
ಕೇರಿಯ ಹಾಲಿಗೆ ಸೋಂಕಿತು ರೇಡಿಯಂ!

* * *

ಎಲೆ ಯಾಂಗ್ಟ್ಕ್ಕೆ ರೂಪಿನಿಂದಲಿ
ಸ್ಪುಟ್ನಿಕ್ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರ್ದೆನೆಂದು
ಗರ್ವಿಸಬೇಡ
ನಾಯಿಯು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಹುದೇ ಐಕನ
ಒಪ್ಪಿಸುವುದೊಂದಾಳಾಯ್ತು ನಿನ್ನಯ
ಭಾಗ್ಯಂ !

* * *

ಮಿರುಮಿರುಗುವೆ ಹಾ
ಕಿರು ಯಾಂಗ್ಟ್ಕ್ಕೆ ನೀ
ಅರಿಯರು ಎಲ್ಲರು ನಿನ್ನನ್ನೂ
ಧರೆಗಿಳಿಯದೆ ನಿ
ನಿರುವೆಡೆಯಿಂದಲೇ
ಅರುಹುತಿರೈ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು

* * *

ಕಾಟದಿಂದ ರಕ್ಷೆ

ರೈಲಿನಲ್ಲೋ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲೋ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ, ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಿಸುವ ಒಂದು ದುಷ್ಟಪ್ರಾಣಿ ಇದೆ. ನಿಮಗೂ ಅದರ ಪರಿಚಯವಾಗಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೋ ಹಿಂದುಗಡೆನೋ ಕೂತು, ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕದಲ್ಲೋ ಮುಂದುಗಡೆಯೋ ಕುಳಿತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ದುರ್ನಾತ ಬಾಯವನ ವಿಷಯ ಅಲ್ಲ, ನಾನು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ನಮ್ಮನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಮಹಾ ಕಂಟಕನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಅವನೀಗೆನಂತೆ? ನಾವು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹುಟ್ಟಿರಲಿ, ಯಾವ ಜಾತಿಯವನೇ ಆಗಲಿ, ನಮಗೆ ಮಕ್ಕಳೆಷ್ಟಾದರೂ ಆಗಿರಲಿ, ನಾವು ಹೋಗುವುದು ಯಾವ ಕೋರ್ಟಿಗಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಅವನಿಗೇಕೆ ಆದರ ವಿವರ? ನಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ನಾವು ಅವನನ್ನ ಗಂಡು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಸೊಸೆ ಬೇಡಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಕಾಸು ಸಾಲ ಅವನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಎಲೆ ಅಡಿಕೆಗೆ ಸುಣ್ಣ ಬೇಕಿಲ್ಲ; ಮೂಗಿಗೆ ನಶ್ಯ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಬೀಡಿಗೆ ಬೆಂಕಿಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಟೋಪಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ನಾಮ ಬಳಿದುಕೊಂಡು, ನಮ್ಮ ಹರಕು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಬಂದು, "ಈ ಟೋಪೀನ ನಿಮಗೆ ಹಾಕಿದವರಾರು", "ಇಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡುತ್ತೀರಲ್ಲಾ," "ಯಾವತ್ತೂ ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದಿಲ್ಲವೆ?" "ಈ ನಾಮದ ಬಲದಿಂದ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಬಲ್ಲಿರಿ," "ಎಷ್ಟು ಮೆಟ್ಟಲು ಹತ್ತಿಸಿದೀರಿ ನಿಮ್ಮ ಅಳಿಯಂದಿರನ್ನ" "ನನ್ನ ಹರಕು ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆ ಏನು?" ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಿವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಸುರಿಯುವನು. ನಮ್ಮ ಮಾವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಎಕ್ರೆ ಜಮೀನು, ಅಂತ ತಿಳಿದು ಅವನಿಗೆ ಏನಾಗಬೇಕು? ಅವನೇನಾದರೂ, ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟು ತೀರಿಸುತ್ತಾನೆಯೋ?

ಇಂತಹ ದುಷ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಾಟವನ್ನು ವಾಚಕರೆಲ್ಲರೂ ಅನುಭವಿಸಿರಲೇಬೇಕು. ಮೂಗಿನ ತುದಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಲು ಹವಣಿಸುವ ನೊಣವನ್ನಾದರೂ ಅಟ್ಟಿ ದೂರ ಓಡಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಕಾರರನ್ನು ಮಾತ್ರ ದೂರೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ, ನಾನು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದೇನೆ; ಇಂಥವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ! ನಿಮಗೂ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ....ನಾನು ಬರೆದ ಒಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಇದೆ, ಅಚ್ಚಾಗಿರುವುದು. ಅದರ ಒಂದು ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಅದರ 108 ನೆ ಪುಟವನ್ನೇ ಓದುತ್ತಾ, ನನಗೆ ನಾನೇ ಕಿಲಕಿಲ ನಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ.... ಆಗ, ಕಾಟಕೊಡುವ ಚಟ ಇರುವ ಈ ಪ್ರಾಣಿ, ಹಲ್ಲುಕಿರಿಯುತ್ತ, ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, "ಏನ್ರಿ ಅದು? ಅಷ್ಟು ಸ್ವಾರಸ್ಯ?" ಅನ್ನುತ್ತದೆ....ನಗುವನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ, ಆ ಪುಟದಿಂದ 8, 10 ಪಂಕ್ತಿ ಓದಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಪಂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ, ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಡಿದ ಒಬ್ಬನನ್ನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕೆನ್ನೆಗೆ ನಾಲ್ಕು ಬಡಿದ ಪ್ರಕರಣ ಇದೆ.... ಆದ್ದರಿಂದ, ಓದಿ ಮುಗಿಸುವುದರೊಳಗೆ, ಆಸಾಮಿ ನರಂ ಆಗುತ್ತಾನೆ.

ಇದೇ ಉಪಾಯ, ಕಾಟದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ....ನೀವೂ ಇದನ್ನಾಚರಿಸಬಹುದು. ಆಚರಿಸಿದರೆ, ನನಗೂ ಕೊಂಚ ಲಾಭ ಉಂಟು, ಆ ಪುಸ್ತಕ ಕೊಂಚ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

—ಪಾಟೀಲ

ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಯುಕ್ತ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಗಳನ್ನೂ, ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿರುವ ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದರೆ—ಬೆಳಗಾಂ ಅಜೂಬಾಜೂ ಶಾಂತಿ ಇರುತ್ತದೆ. (ಪತ್ರಿಕಾ ಸಲಹೆ)

— ಉಂಟೆ! ಬೀಗರಾದಮೇಲೆ ಬೊಬ್ಬೆ ಇಡೋದು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲವೇ?

* * *

ಈ ವರ್ಷ ರಾಮನವಮಿ ಪ್ರಯುಕ್ತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪರೀಕ್ಷಾ ಸಿದ್ಧತೆಯ ಭಂಗವನ್ನೂ ಮನಗಂಡ (ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರು) ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನೂ ಎರಡು ವಾರ ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದಾರಂತೆ.

— ಶಹಬ್ಬಾಸ್

* * *

ಹೆಬ್ಬಿಗುಬ್ಬಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಯುಗಾದಿಯ ದಿನ, ನೂತನ ವರ್ಷದ ಶುಭಾಶಯಗಳನ್ನೂ ಪರಸ್ಪರ ಕೋರುವ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ, ಮೂವರ ಜೇಬು ಹರಿದುವಂತೆ—ನಾಲ್ವರು ಜೇಬುಗಳ್ಳರ ಬೆರಳು ಕತ್ತರಿಸಿದುವಂತೆ. ಕಾರಣ ಜೇಬುಗಳಲ್ಲೂ ಬರೀ ಬಿಸ್ತಲೆ ಬ್ಲೇಡುಗಳೇ ಇದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ.

* * *

ಯುಗಾದಿ

ಮಗ ಮೊಮ್ಮಗ ಬಂದರೂ, ಯುಗಾದಿ ಮತ್ತೆ ಬರುತಿದೆ,
ನೊಗಗಿಗಗಳು ಬಿದ್ದರೂ, ಯುಗಾದಿ ಮತ್ತೆ ಬರುತಿದೆ!
ಬೇವು ಮಾವೂ ಚಿಗುರಿವೆ, ಮಾವುತ್ಸಂಗನೂ ಚಿಗುರಿದ,
ಕಾವು ಕವಿಗಳಿಗ್ಗೇರಿದೆ, ರಾವು ಬಡಿದಿದೆ ರಸ್ತೆಗೆ!
ಬೆಲ್ಲ ರವೆಗಳ ಚೀಲ ಹೊತ್ತೂ ಯುಗಾದಿ ಮತ್ತೆ ಬರುತಿದೆ!
ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಸಾಲ ತೀರುವ ಮುನ್ನ ಸಾಲವ ತರುತಿದೆ!
ಸೀರೆ ಅಂಗಡಿ ಸಾಹುಕಾರನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸುಳಿಯಲು
ವರುಷ ವರುಷವು ಹೊಸತು ದಾರಿಯ ಸಂದು ಗೊಂದಲಿ ಹುಡುಕಿದೆ!
ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಾ ಗಾಂಧಿಯನ್ನೇ ಕೊಂದೆವು
ಅವನ ಪಂಥವನೆ ಹಿಡಿದ ಮಂದಿಗೆ ಮಾನಭಂಗವೇ ಇಂದಿಗೂ!
ಗಾಂಧಿ ಮೂರ್ತಿಗಳೆದ್ದಿವೆ, ಶಿರವು ಟೋಪಿಯ ಹೊತ್ತಿದೆ
ಹೇವಿಳಂಬಿಯು "ಹೇ" ಯು ಹೋಗಿ, ವಿಳಂಬಿ ಮಾತ್ರವೇ ಉಳಿದಿದೆ!
ಯಾವ ಯುಗದ ಆದಿಯೊ? ಇದು, ಯಾಂಕಿ ಯುಗವೊ, ರಷ್ಯವೊ?
ಅಂತರಿಕ್ಷದ ನಾಯಿಪಾಡೊ? ಅಥವ, ಪಾತಾಳದಃ ಭೂತವೊ?
ಮಗನು ಬೇಡ, ಮೊಮ್ಮಗನು ಬೇಡ, ಭ್ರೂಣಹತ್ಯೆಯೇ ದೇಶಸೇವೆ
ಬೇವೆ ಬೆಲ್ಲ,---ಬಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ! ಮಾವೆ ಮಾವ ಮ್ಯಾನಿಗೆ!

—ನಾ. ಕ.

ಕಣಿವೆ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಸೊಸೆಯ ಅಬ್ಬರವನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಅತ್ತೆಮ್ಮನು ಆಕೆಗೆ ಮಜಭೂತು ಬುಲಾಕನ್ನು ಹಾಕಿದಳಂತೆ—

—ಅತ್ತಮ್ಮನಿಗೆ ಮನೆಯ ಪಡ್ಡೆ ಹಸುವಿನ ಮೂಗಿಗೆ ಪೋಣಿಸಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಳೆಯ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದಿರಬೇಕು.

* * *

ಶಕುಂತಲಾ ನಾಟಕವನ್ನು ವಿ. ಕೀರ್ತಿಶೇಷ ವರದಾಚಾರ್ಯರ ಅಭಿಮಾನಿಗಳು ಆಡಿದರಂತೆ—

ಆ ಅಪರ ನಾಟಕವನ್ನೂ ನೋಡಿದ ವಿಮರ್ಶಕಾರ ಬರೆದವರನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದನಂತೆ—"ಎಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಗುಲಾಮು ಬಂದು ನನಗೆ ಸಮ್ಮತ ಹೊಡೆಸುತ್ತಾನೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಲ್ಲೇ ದುಷ್ಯಂತ ರಾಜಾ ಪಾರ್ಟು ವಹಿಸಿದ್ದ" ಎಂದು.

ಕುಟುಂಬ ಜೀವನ

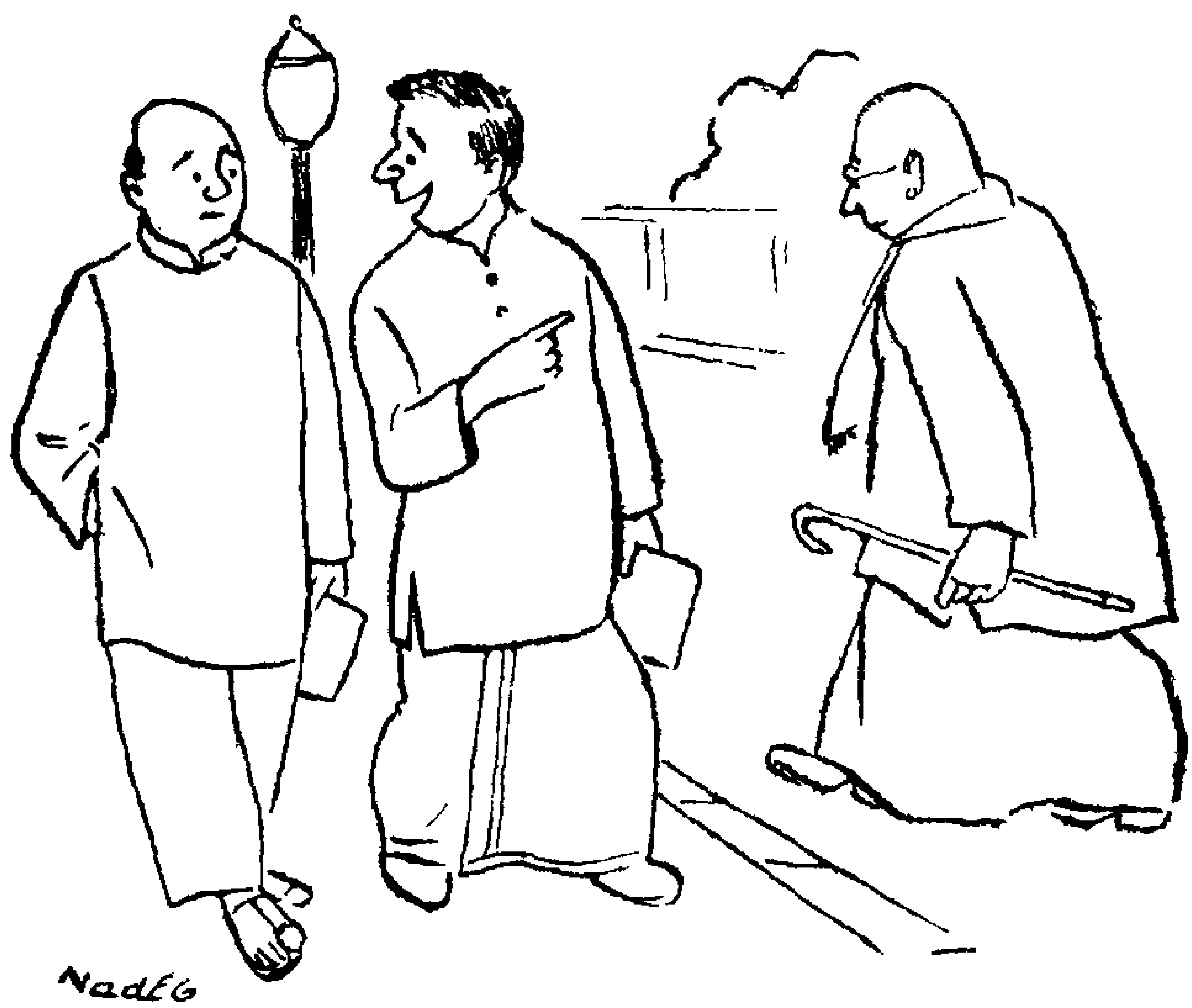
ಬಸ್ ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಭೀ....ನ ನಾಲಗೆ ಬಲು ಚುರುಕು ! ಆತನ ಕಣ್ಣು ಕೂಡ, ಬಲು ಸುಟಿ ! ಮೊನ್ನೆ ಕಾಫಿ ಹೋಟೆಲಲ್ಲಿ ಕೂತು, ಆತ ಒಂದು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನೇ ನೀಡಿದ, ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದ ದೋಸೆ ಬೆಂದು ಬರುವವರೆಗೂ.

ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತುತ್ತಾರಲ್ಲಾ, ಅವರಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನ ಎಂಟು ತರಹ ಇರುತ್ತದಂತೆ, ಆ ಎಂಟು ತರಹಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರು ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವರಂತೆ- (1) ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಟಿಕೆಟ್ ಹಣ ಕೇಳಿದರೆ, ಗಂಡನನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅವರೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಎಂದು ತನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಳು. ಇದು ಸನಾತನ ಪದ್ಧತಿ. (2) ಗಂಡನನ್ನು ಹಣ ಕೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಮುಂದುಗಡೆ ಸೀಟಲ್ಲಿ ಕೇಳಯ್ಯ ಅಲ್ಲೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಎನ್ನುವರು. ಇದು ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಹಾಯತೆ (3) ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಟಿಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಣ ಕೊಡುವರು, ಗಂಡ, ತನ್ನ ಟಿಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಣ ಕೊಡುವನು—ಇದು ಸಮಾನ ದಾಂಪತ್ಯ, ಇಬ್ಬರದೂ ಒಂದೇ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣವಾದರೆ (4) ವಿಮಾನ ದಾಂಪತ್ಯ, ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಯಾಣವಾದರೆ (5) ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಟಿಕೆಟ್ ಹಣ ಕೇಳಿದಾಗ, ಆಕೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಇದೇನಿದನ್ಯಾಯ ? ನೀವೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆ ಹಣಾನ ? ಬೆಳಗ್ಗೆ ರೂಪಾಯಿ ಮುರಿಸಿದರಲ್ಲಾ, ಏನು ಮಾಡಿದಿರಿ-ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. (6) ಗಂಡನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಆತ ಎದ್ದು ನಿಂತು. ನಿನ್ನ ಹತ್ರ ಚಿಲ್ಲರೆ ಇಲ್ಲವೆ ? ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬೆರಣಿ ತೆಗಿದೆ, ಉಳಿದ್ದನ್ನೇನು ಮಾಡಿದೆ—ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. (7) ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಗಂಡನು ತಾನೂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು, ಒಟ್ಟು ಇಬ್ಬರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಪ್ಪ ಸಂಸಾರ. (8) ಹೆಂಡತಿ, ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ; ಗಂಡ ಆಕೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೇನೋ, ಅಂತ ದಬಾಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂತ ಪತ್ತೆಯಾಗಿ, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಇಳಿಸುವ ಮೊದಲು ದಂಪತಿಗಳು ಉಚಿತವಾಗಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮೈಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಬಗೆಯ ಕುಟುಂಬ ಜೀವನ

ಭೀ .. ನ ಬುದ್ಧಿ ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚ ಮುಂದು ಹೋಗಿ, ಅವನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಗದವರು ಯಾವ ಯಾವ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಎಂದು

ಕೂಡ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯಿಸಿದಾನಂತೆ. ತನ್ನ ಅನುಭವವನ್ನು ಇತರ ಕಂಡಕ್ಟರು ಗಳಿಗೆ ಇತ್ತು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದಾನಂತೆ–ಒಂದನೆಯ ಗುಂಪು ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಎರಡನೆಯದು ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಮೂರು, ಗಾಂಧಿನಗರ, ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಕಾಕ್ಸ್‌ಟೌನ್, ಐದನೆಯದು ಅಲಸೂರು, ಆರನೆಯದು ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕಾಲೋನಿ, ಏಳನೇಯದು ರಾಜಾಜಿನಗರ, ಎಂಟನೆಯದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ–ಎಂಬುದೇ ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ! ಆದರೆ, ಆದರ ವಿಮರ್ಶೆ ನಮಗೇಕೆ? ಭೀ ...ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮಾತ್ರ ನಿಮಗೆ ಪ್ರಧಾನ.

ಸೋಮು-

ನೋಡೋ! ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು
ಕೊಡೋ–ಕೆನಲ್ಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!!

ಕೆನ್ನೆಗೆ ಏಟು

ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಎಂದರೆ, ನನಗೆ ಈಗಲೂ ಕೆನ್ನೆ ನೋಯುತ್ತೆ. ಅಂಥ ಏಟು ಬಿತ್ತು ಅಲ್ಲಿ, ನನಗೂ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ರಾಮಣ್ಣಗೂ, ಒಮ್ಮೆ ಅಲ್ಲಿ! ನೋವಿನ ಜೊತೆಗೆ ನಗೂನೂ ಬರುತ್ತೆ ಅನ್ನಿ.

ಇನ್ನೇನೂ ಇಲ್ಲ, ನಡೆದದ್ದಿಷ್ಟೆ! ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ದಿನ, ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೆವು, ಯಾವುದೋ ಬೀದಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಸ್ಕೂಲು! ಗಂಡು ಹುಡುಗರದೆ! ಅದರ ಸ್ಕೂಲ್ ಡೇನೋ ಏನೋ ಒಂದು ಸುಡುಗಾಡು ಉತ್ಸವ. ಚಪ್ಪರಗಿಪ್ಪರ ಹಾಕಿ, ಪರದೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಇತ್ಯಾದಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಸಂಗೀತ ಆಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಕಿವಿಗೆ ಇಂಪಾಗಿತ್ತು. ಬಾರೊ, ಅಂತ ನಾನು ರಾಮಣ್ಣನನ್ನೂ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ನುಗ್ಗಿ, ಮೂರನೆಯ ಲೈನ್ ಎಂಟನೆ, ಒಂಭತ್ತನೆಯ ಕುರ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೂತೆವು. ನಮಗೆ ಬಂಗಾಳಿ ಬರದು. ಸಂಗೀತವಾದ ಮೇಲೆ, ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಏನೋ ಹೇಳಿದ, ಎಲ್ಲರೂ ಎದ್ದರು! ಇನ್ನೇನೋ ಹೇಳಿದ, ಅತಿಥಿ ಗಳ ಪೈಕಿ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲ ಕುಳಿತರು. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷವಾದ ಮೇಲೆ, ಇನ್ನೇನೋ ಹೇಳಿದ....ಹುಡುಗರೆಲ್ಲ ಆಚೆ ಹೋದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾವೊಂದು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿ ಕೊಂಡೆವು. ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಂಕ್ತಿಯ ಎಂಟನೆಯ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಾರವಾದ ಬಂಗಾಳಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ, ನಾವೂ ಮಾಡುವುದು ಅಂತ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆವು ಆತ ನಕ್ಕಾಗ, ನಾವೂ ನಕ್ಕೆವು. ಆತ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದಾಗ, ನಾವೂ ತಟ್ಟಿದೆವು.

ಕಡೆಗೆ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಏನೋ ಹೇಳಿದಾಗ, ಆತ, ಎದ್ದು, ಬಲಗೈ ಎತ್ತಿದ.... ನಾವಿಬ್ಬರೂ ತಕ್ಷಣವೇ ಎದ್ದು ಬಲಗೈ ಎತ್ತಿದೆವು . ಜನಸ್ತೋಮ ಕಿಲಕಿಲನ ನಕ್ಕಿತು! ಕೇ ಕೇ ಹಾಕಿತು! ಆ ಭಾರಿ ಬಂಗಾಳಿಗೆ ರೇಗಿತು. ನಮ್ಮ ಕೆನ್ನೆ ಊದಿಕೊಂಡಿತು. ಇತರರೂ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದರು. ಕುಯ್ಯೋ, ಮರ್ರೋ, ಅಂದರು. ಅಯ್ಯೋ ಅಪ್ಪ ಬೇಡಿರಪ್ಪ, ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿರೋ, ಅಂತ ಕೂಗಿಕೊಂಡು ನಾವು ಓಡಿದೆವು.

ಆಮೇಲೆ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ, ನಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿನ ಭೀಕರತೆ ನಮಗೇ ಅರ್ಥ ವಾಯಿತು. ಬಹುಮಾನ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತಂತೆ. ಯಾವನೋ ಹುಡುಗ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ, ಜ್ವರ ಅಂತ, ಅವನ ತಂದೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಕೈ ಎತ್ತಿ, ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಿ, ಅಂತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೇಳಿದಾಗ, ಆ ಬಂಗಾಳಿ ಎದ್ದನಂತೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಆಗ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಬಹುದೆ? ಆತನಿಗೆ ಕೋಪ ಬರದೆ ಇರುತ್ತದೆಯೆ? ಬಂದದ್ದು ನ್ಯಾಯ ಅಲ್ಲವೆ? ನೀವೇ ಹೇಳಿ.

ಪಾಚ್ಛು

ಅವಿಶ್ವಾಸ....

ಟೋಪಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಿ ನೋಡಿಕೊಂಡೆ. ಗೀರು ಮೀಸೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಆಡಿಸಿ ಗರಿಗರಿಯ ಖಾದಿ ಜುಬ್ಬದಲ್ಲಿನ ವಸ್ತ್ರ ತೆಗೆದು ಹಣೆ ಒರಸಿಕೊಂಡು—ಪೆನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಮಸಿ ಇತ್ತು. ಸಹಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು-

"ಮಸ್ವಾಮಿಗದೀಶೇನಣ್ಣೊ!"—ಎಂದು ಸಿಂಹದಂತೆ ಕೂಗಿದ. ಆ ಕೂಗು ಸಿಂಹಸ್ವಪ್ನದಂತಿತ್ತು ನನಗೆ. ಬಂದ ಈ ಪಾಪಿ ಪುಟ್ರಂಗು ಇವನ ಕೊಂಕು—ಇವನ ಚೇಳಕೊಂಡಿಯಂತಹ ನಾಲಿಗೆಯ ಪ್ರಹಾರಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕು. ಹಾಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ನಾವು ದೇಶಸೇವೆ—ರಾಜ್ಯಭಾರ– ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಕೆ ಬಿಡೋಲ್ಲ ಈ ಭಡವ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ರೈತ—ಅವನ ವರ್ಚಸ್ಸೇ ಅವನು ಕೊಡಿಸಿದ ಓಟುಗಳಿಂದಲೇ ನಾನು ದೇಶ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಕೃತಕನಗುವಿನ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ಬಯಸಲೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

"ಬಾಪ್ಪ—ಬಾಣ್ಣ—ಬಾರಯ್ಯ—ಬಾ ದೊರೆ, ಬಾ ಪುಟ್ರಂಗೂ ಬಾ"

"ಓಹೊಹೋ....ಏನ್ನಪ್ಪ ಈಸೊಂದು ಮರ್ವಾದೆ...."

"ವಿಶ್ವಾಸ—ವಿಶ್ವಾಸ ಮುಖ್ಯ ಪುಟ್ರಂಗೂ ನಿನ್ನ—ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸವೇ ಈ ಮರ್ಯಾದೆಗೆ ಕಾರಣ."

"ವಿಶ್ವಾಸ—ಅಂಥಂಗೇ—ವಿಸ್ವಾಸ ಅನ್ನೋ ಹೊತ್ಗೆ ನೆಪ್ಪಿಗೆ ಬಂತು—ಅದೇನಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ನಂಬರುಗಳದೂ ಸಹಿ—ಇಲ್ದಿದ್ರೆ ಎಡಗೈ ಎಬ್ಬೆಟ್ಟಿನ ಗುರ್ತು ಹಾಕಸ್ತಾ ಅವರಂತಲ್ಲಾ.."

"ಎಲ್ಲಾ ನಂಬರೂ ಏನು ಸಹಿಯಂತೆ"

—ಎಂದು ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ, ಈ ವಿಷಕಂಠನ ಹಣೆಗಣ್ಣು ತೆರೆದು ನಾನು ಅವನ ಮಾತಿನ ಜ್ವಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉರಿದುಹೋಗಲಾರದೆ ಉಳಿಯಲು ಹಾಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವನಂತೆ ಅಂದೆ.

" ಹಂಗಾರೆ ನಾವು ಚುನಾಯಿಸಿದೋರ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಇಸ್ವಾಸ ಐತೆ ಹಂಗಾರೇನ್ನ "

" ಪುಟ್ರಂಗೂ ಈ ದೇಶಸೇವೆ....ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನೆ ಈ ರಾಜಕೀಯದ ತತ್ವ ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದದ್ದು. ಈ ವಿಶ್ವಾಸ....ಅವಿಶ್ವಾಸಗಳು ರಾಜಕೀಯದ್ದ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಬೇರೇ ತರಹ ಕಾಣತ್ತೆ."

" ಬೇರೇ ತರಾ ಅಂತಂದ್ರೆ....ಹೆಂಗೇ ? ವಿಶ್ವಾಸ....ಅವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿ ಕಾಣ ತೈತೋ ? "

" ಹಾಗಲ್ಲ....ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ....ಈ ಡೆಮೋಕ್ರಸಿ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ನಡಸ್ತಾ ಇರೋ ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇಂಥುವೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯಲೇ ಬೇಕು "

" ಏನೂ ಇಲ್ಲಾಂತ ಅಂದೇ !.... ಮತ್ತೇನೋ ಹಿಂಗೇ ಇಂಥಾದೆಲ್ಲಾ ನಡಿ ಬೇಕೂಂತಿಯೇ "

—ನನ್ನ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ನಾಲಿಗೆ ಹರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ, ವಸ್ತುತ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾವಳಿ ಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಲಾಹಲ ತಾನಾಗೆಯೇ ನಾಲಿಗೆ ಯಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ನಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದೆ

" ಮಹಾತ್ಮಾಜಿಯವರು ಹಾಕಿದ ಭದ್ರ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಈ ಪಾರ್ಲಿ ಮೆಂಟರಿ ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಜಾಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವಾಗ ಇಂಥುವು ನಡೆ ಯಲೇಬೇಕು...."

" ಎಂಥುವೂ! ಈ ಅವಿಶ್ವಾಸ ತೋರ್ಸೋ....ಅಂಥಾಗೇ ಆ ಗಾಂಧಿ ಮಹಾತ್ಮನ್ನ ಯಾಕೆ ತರ್ತಿಯ ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯಭಾರಕ್ಕೆ....ಈಗ ಆಗಿರೋ ಅನ್ಯಾಯ ಏನು ?...."

" ಅದೆಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗೊಲ್ಲ ಪುಟ್ರಂಗೂ....ಇದೂ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸು "

ಅಲ್ಲಪ್ಪಾ–ಈಗಾ ಈ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡೋದು ಯಾಕೆ ? "

" ಯಾಕೇಂದ್ರೇ....ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳಲಿ ನಾವುಗಳು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲಾ ಏನೇನು ಬೇಕಾಗಿದೆ—ಏನೇನಾಗಬೇಕು—ನೀವುಗಳು , ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕು. — ನಮ್ಮಗಳ ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಬೇಕು "

" ಸುಳ್ಳು... ನಿನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಮಸಿಬಳಿಯ—ಅಲ್ಕಣಪ್ಪಾ—ನಿನ್ನ ನಾವು ಓಟು ಕೊಟ್ಟು ನಂಬರು ಮಾಡ್ಲಿಲ್ವಾ...."

" ಹೌದು ಅಲ್ಲಾಂದವರುಂಟೆ ? "

" ಈಗ ನಂಬರುಗಳಾದ ನೀವುಗಳೇ ನೀವು ಆರಿಸಿದ ಮುಂದಾಳು ಬ್ಯಾಡಾಂತ ಅವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಎಬ್ಬೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಸಿ ಹಚ್ಕೊಳ್ಳೊಕೆ ಕೈ ಸರಿಮಾಡ್ಕೊಂತಿದೀರ····ಇದೇನ

ನೀವು ಮಾಡೋ ಕೆಲ್ಸಾ...... ಯಾರಾನ ಇರ್ಲಿ ಮಾಡೊ ಕೆಲ್ಸ ಬಡವ ಬದುಕೂಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡೋಕೆ ಅಲ್ವಾ....ಈಗ ಯಾಕೆ ವಿಶ್ವಾಸಹೋಯ್ತು ನಂಗೆ ಗೊತ್ತೈತೆ .. "

" ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ ?....ಹೇಳು "

" ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು - ಇದೊಂದು ಉಡುಗಾಟ ಆಗೈತೆ—ಜೇನುಕೊಡ ಸಿಕ್ಕೈತೆ—ನಾನು ಜೇನು ಹಂಚಬೇಕು—ತಾನು ಜೇನು ಹಂಚಬೇಕೂಂತ ಎಲ್ಲರೂ ಕೈ ನೆಕ್ಕೋಕೆ ಶುರು ಹಚ್ಚಿದರ ಹೆಂಗೆ ? ಈ ಗಲಾಟೇಲಿ ಕೊಡ ಒಡ್ದು ಜೇನು ಮಣ್ಣಾಗತ್ತೈತೆ....ನಾವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಯೋಚ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀವಿ .. "

" ಏನಪ್ಪ ಅದೂ "

" ನಾವುಗಳೂಂದ್ರೆ ಓಟು ಕೊಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬರು ಮಾಡಿದ ಅಪ್ಪಟ ಅವಸ್ಥೆಪಡ್ತಿರೋ ಪಾಪಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಸಹಿ ಮಾಡ್ತಿವಿ .. ನಾವು ಆರ್ಸಿರೋ ನಂಬರುಗಳಲ್ಲಿ ಇಸ್ವಾಸ ಇಲ್ಲ ನಮಗೇಂತ "

" ಆಂ !....ಮತ್ತೇ...."

" ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಾ ಗಿತ್ತೆ ಇಲ್ಲ....ನಾವುಗಳು ಇರೋ ಹೊತ್ಗೇ ನೀವುಗಳು ಕಾರಿಟ್ಟೆರೋದು ನೆಪ್ಪಿರಲಿ... ನಮ್ಮಗಳನ್ನ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಷ್ಟೆ—ನಿಮ್ಮ ಜಗಳ—ನಿಮ್ಮ ಜನ—ನಿಮ್ಮ ನೆಂಟ್ರು—ನಿಮ್ಮ ಟೋಪಿ ಇಸ್ತ್ರಿಯೇ ಮುಖ್ಯಾಂತ ಆಟ ಆಡಿದ್ರೋ ನೆಪ್ಪಿರಲಿ ನಾವು ನಿನ್ನ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸ್ತೆವು...."

—ಎಂದು ಖಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ನಿಜ ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು ನೂರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರು ಪಾಲು ನಿಜ. ಆದರೆ ಸದರಿ ಸಹಿ ಸಂಗ್ರಹ ನಡೆಯಲೇ ಬೇಕು. ಈ ಪಾಪಿ ಪುಟ್ರಂಗು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ ಓಟು ಕೊಟ್ಟ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಆರಿಸಿದ ದೇಶಭಕ್ತ ಧುರೀಣರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಹಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ನಾವು ನದಿ ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಅಂಬಿಗರು ಎಳೆದು ನದಿಗೆ ತಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ?

.... ಸಾಧ್ಯ ಸಾಧ್ಯ. ಛೇ ಹಾಳು ಜನ ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ನಾವು ಬೇಡದ ವರಲ್ಲಿ ಅವಿಶ್ವಾಸ ತೋರಿಸಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದವರನ್ನು ಆರಿಸೋಕು ಬಿಡೋಲ್ಲ ...ಹಾಳು ಜನರಿಗೆ ರಾಜಕಾರಣವೇ ಅರ್ಥವಾಗಲ್ಲ.

" ಯೋಚ್ನೆ ಮಾಡು ...ಹಿಂಗೇ ಆಡಿದರೆ ರೋಸಿದ ಜನ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರಿಗಾರು "

—ಎಂದು ರ್‍ಯೊಂಯ್ಯನೆ ಹೊರಟೇ ಹೋದ—ಕೆಂಪು ಎಲೆಅಡಿಕೆ ರಸ ಉಗುಳಿ.

—ದಾಶರಥಿ ದೀಕ್ಷಿತ್.

ಸಿನಿಮಿಗರ ಹಾಡು

(ನಗರದ ಹೊಸ ಸಿನಿಮ ಮಂದಿರದ ಪ್ರಾರಂಭೋತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ
ಕಾಲೇಜು ಹೈವ ಹಾಡಿದ್ದು.)

ಸ್ಕೂಲಾಚೆ, ಹೋಟ್ಲಾಚೆ, ಫೀಲ್ಡಾಚೆಗೆ
ಹೋಗೋಣ ಬನ್ನಿರೋ ಹೊಸ ಸಿನಿಮಕೆ
ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ 'ವೈಭವಕೆ'
ಅಚ್ಚ, ಮೊದಲಿನ ಶೋಗೆ
ನೆಚ್ಚುಗೆಯ ಗೆಳೆಯರೇ ಹೊಸ ಸಿನಿಮಕೆ!

ಘುಡಿಘುಡಿಸಿ ಬರುವ ಸಿಟಿ ಬಸ್ಸುಗಳ ಹತ್ತಿ
ಸೈಕಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದರ ಪೆಡಲನೇ ಒತ್ತಿ
ಬೇರಾವುದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಾಲ್ಗಳನೆ ನಂಬಿ
ನಡೆಯೋಣ ಬನ್ನಿರೋ ಹೊಸ ಸಿನಿಮಕೆ!

ಹಠಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೋಡಿಬರುವ
ಪಿಲ್ಟು ಹುಡುಗರನೆಲ್ಲ ಹಿಂದುಳಿಸಿ ನಗುವ
ತಲೆಮರೆಸಿ ಮುನ್ನಾಗಿ ಸೀಟುಗಳ ಗಳಿಸಿ
ನಲಿಯೋಣ ಬನ್ನಿರೋ ಹೊಸ ಸಿನಿಮಕೆ!

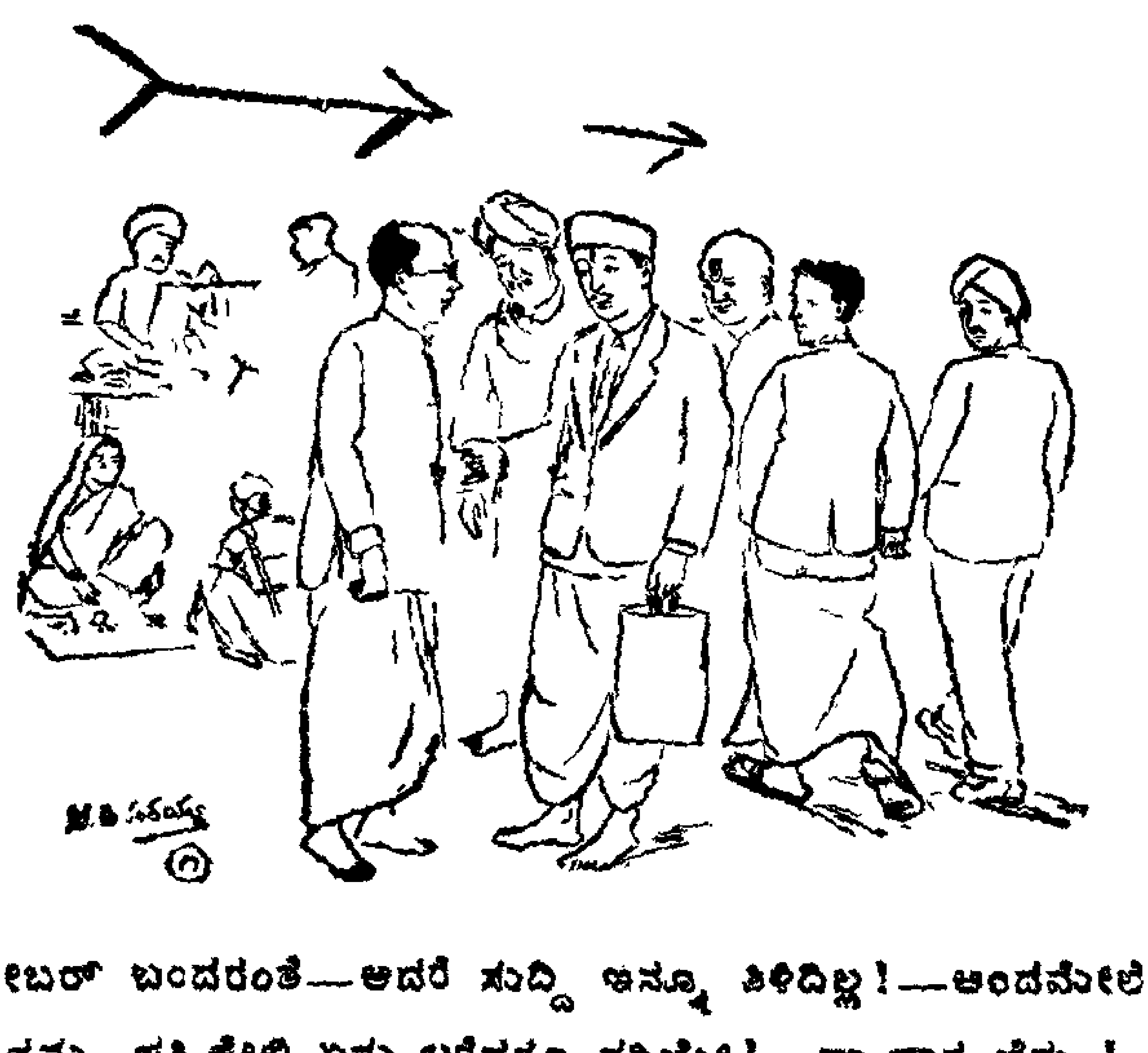
ಬೆರಗು ನೋಟದ ಹಳ್ಳಿ ಹೈದಗಳ ಗುಂಪು
ಬೆಡಗಿನುಡಿಪಿನ ಪೇಟೆ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ರಂಪು
ದೋಸ್ತುಗಳ ಕೂಗಾಟ, ಕಲೆಯಾಟ, ಮೋಜು
ಕಾಯುತಿವೆ ಬನ್ನಿರೋ ಹೊಸ ಸಿನಿಮಾಕೆ!

ಇಂದು 'ವೈಭವನಗರ' ನಾಳೆ 'ಸಿನೆಲ್ಯಾಂಡು'
ಮುಂದೆ ನಗರದ ಹೆಮ್ಮೆ 'ಡ್ರೀಮು ಲ್ಯಾಂಡು'
ಕರೆಯುತಿವೆ ನಮ್ಮುಗಳ ಪೂರ್ತಿಗೊಂಡು
ನುಗ್ಗೋಣ ಬನ್ನಿರೋ ಹೊಸ ಸಿನಿಮಕೆ!

ದಿನಕೆರಡು ಸಿನಿಮಾಗಳ ಕಂಡು ಮನತಣಿಸ
ಹೊಸ ಸಿನಿಮಾ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಬರಲೆನುವ
ಅವನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸೆ ನಾವು ದಣಿವ
ಹೋಗೋಣ ಬನ್ನಿರೋ ಹೊಸ ಸಿನಿಮಕೆ
ಸ್ಕೂಲಾಚೆ ಫೀಲ್ಡಾಚೆ ಹೋಟ್ಲಾಚೆಗೆ
ಹೋಗೋಣ ಬನ್ನಿರೋ ಹೊಸ ಸಿನಿಮಕೆ
ಹೊಚ್ಚ ಹೊಸ 'ವೈಭವಕೆ'
ಅಚ್ಚ ಮೊದಲಿನೆ ಸೋಗೆ
ನೆಚ್ಚುಗೆಯ ಗೆಳೆಯರೇ ಹೊಸ ಸಿನಿಮಕೆ !

(ಪು. ತಿ. ನ. ರವರ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿ)

—ಶಾಮಿ.

ಡೇಬರ್ ಬಂದರಂತೆ—ಆದರೆ ಸುದ್ದಿ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ!—ಅಂದಮೇಲೆ
ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೇಲಿ ಏನು ಬರೆದರೂ ಸರಿಯೇ!—ವ್ಯಾಪಾರ ಜೆನ್ನು!

ಪಾತಮ್ಮ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಂಡದ್ದು

('ಆಕಾಶವಾಣಿ' ಕೃಪೆಯಿಂದ)

ಆತ:—ಯಾಕೆ ಪಾತೂ ?....ಹೀಗಿದೆ ಮುಖ—ರಾಮಭಕ್ತನ ಮೂತಿ ಹಾಗೆ ? ... ಮೈ ಸರಿಯಿಲ್ವೇ ?

ಆಕೆ:—ಮೈಗೇನಾಗಿದೆ !....ಮನಸ್ಸು ಕೆಟ್ಹೋಗಿದೆ ಅಷ್ಟೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಟ್ಕೊಂಡು !

ಆತ:—ಹಾ !....ಏನಪ್ಪ ಅಂಥಾದ್ದು ಆಗಿರೋ ಅಪರಾಧ ನನ್ನಿಂದ ?

ಆಕೆ:—ಅಲ್ರೀ ! ಎಷ್ಟು ಸರ್ತಿ ಕೇಳ್ಕೊಂಡಿದೀನ್ರಿ ಒಂದು ಫೋಟೋ ತೆಗೆಸಿಕೊಳ್ಳೋಣಾಂತ. ನೀವೇನಾದರೂ ಕಿವೀಮೇಲೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡಿದೀರಾ ?.... ಸಾಯಂಕಾಲ ಸೀತಾಬಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ—ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೆಗೆಸ್ಕೊಂಡಿದಾರೋ ಫೋಟೋನ, ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿ ಜೊತೇಲಿ !

ಆತ:—ಯಾಕೆ ! ನಾವೂ ತೆಗೆಸ್ಕೊಂಡಿಲ್ವೇ ಜೊತೇಲೇ ಮದುವೇಲಿ ! (ನಗುತ್ತ) ನಿಂತಿದ್ದೀಯಲ್ಲ ನೀನು ಒಳ್ಳೇ ಕೃಷ್ಣದೇವರ ಗುಡಿ ದೀಪದ ಮಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ—ಕೊರಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಸಮಕೋಣದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಕೈ ನಿಮಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾವೋ ಅಂತ ಹತ್ತು ಬೆರಳನ್ನೂ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ....

ಆಕೆ:—ಅ ಹ ಹ ಹ ಹ ! ತಾವಿನ್ನ್ಹೇಗಿದೀರೋ ! ತಲೆಗೆರಡರಷ್ಟು ಗಾತ್ರ ಪೇಟ ಸುತ್ಕೊಂಡು, ನವರಾತ್ರೀಲಿ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸೋ ಚಂದಾಣದ ಬೊಂಬೆ ಹಾಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು !

ಆತ:—ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು. ಇಬ್ಬರೂ ಸರಿಯಾಗೇ ಇದೀವಿ. ಇನ್ಯಾಕೆ ಯೋಚನೆ !

ಆಕೆ:—ಥೂ ! ಬಲು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಆ ಫೋಟೋ !....ಆಗ, ನೀವು ಕೂತು, ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೆ- ಈಗ—ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರದ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತೀಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ—ನಾನು ಕೂತು, ನೀವು ನಿಂತ್ಕೊಂಡು ಫೋಟೋ ತೆಗಿಸ್ಕೋಬೇಕು. ತಿಳೀತಾ ?

ಆತ:—ಅ . ಅ ತಿಳೀತು ಪಾತೂ. ಆದರೆ....ಈ ತಿಂಗ್ಳು ಆಗೊಲ್ಲ ನೋಡು. ದುಡ್ಡಿದ್ದಾಗ ಖಂಡಿತ ತೆಗೆಸ್ಕೊಳ್ಳೋಣ .. ಆ ?

* * * *

ಆತ:— ಪಾತೂ....ಪಾತೂ !

ಆಕೆ:—ಏನ್ರೀ ?

ಆತ:—ಫೋಟೋ ಫೋಟೋಂತ ಎಷ್ಟೋ ದಿನದಿಂದ ವದ್ದಾಡ್ತಿದ್ಯಲ್ಲ, ಈ ತಿಂಗ್ಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚೇನೂ ಇಲ್ಲ.... ತೆಗೆಸ್ಕೊಳ್ಳೋಣವೇನು ?

ಆಕೆ:—ಹುಂ!....ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ಇಲ್ಲದ ನೆಪಹಾಕಿ ನೂಕಿದಿರಿ. ಈಗ, ಹೇಗಿದ್ರೂ ಬೇಡ ಅಂತಾಳೆ ಅಂತ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳ್ತೀರೇನೋ ಪಾಪ !

ಆತ:—(ಪೆಚ್ಚಾಗಿ) ಯಾಕೆ ?.... ಯಾಕೆ ಆಗಲ್ಲ ?

ಆಕೆ:—ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿನೇ ಬುದ್ಧಿ !....ಈಗ ನಾನು ಫೋಟೋ ತೆಗೆಸ್ಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗಿದೀನೇನ್ರಿ ? ನನ್ನ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ವಾಸಗೀಸ ಕಳೆದು ಬಂದಮೇಲೆ, ನೋಡೋಣ.—ಇನ್ನಾರು ತಿಂಗಳಮೇಲೆ ತಾನೇ ಆ ಮಾತು !

ಆತ:—ಆ....ಆ....ಆ....ಆ....!

* * *

ಆಕೆ:—ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡೋರಾದರು. ಓದು ಬರಹದ ಖರ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ ಆಯ್ತು. ಈಗಲಾದರೂ ತೆಗೊಸ್ಕೊಳ್ಳೋಣ ಕಣ್ರೀ—ಈ ಇಳೀ ವಯಸ್ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೂ ಒಂದು ಫೋಟೋ ಅಂತ—ಮುಂದೆ ಆ ಮಕ್ಕಳು ನೋಡಿ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳ ಕ್ಕಾದರೂ....

ಆತ:—ಸರಿಯಾಯ್ತು !....ಬಾಯ್ನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಹಲ್ಲುಗಳು ಬಿದ್ದುಹೋಗಿವೆ. ಬಾಕೀದರಲ್ಲರ್ಧ ಕೀಳಿಸಿ, ಕೂತಿದೀನಿ. ಈ ಬೊಕ್ಕೆ ಬಾಯ್ನಲ್ಲಿ ಫೋಟೋ ತೆಗೆಸಿ ತಗಲ್ಹಾಕಿದರೆ,—ಮಕ್ಕಳು ನೆನೆಸೋದ್ಹಾಗಿರಲಿ, ನೆಗೆನೆಗೆದು ನಕ್ಕಾರು !

* * *

ಆತ:—ಪಾತೂ....ಪಾತೂ ! ನಾಳೆ ಹೇಗಿದ್ರೂ ರಜ ಇದೆ. ಕಂಟೋನ್ಮೆಂಟಿಗೆ ಹೋಗೇ ಬಿಡೋದು ಅಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದೀನಿ.

ಆಕೆ:—ಯಾಕೆ ?....ಏನ್ಕೆಲಸ ?

ಆತ:—ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ, ಫೋಟೋ ತೆಗಸಕ್ಕೆ ! ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ನಿನ್ನ ಚಪಲಾನ ತೀರಿಸಕ್ಕೆ !

ಆಕೆ:—ಹುಂ....ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೇ ಮುಹೂರ್ತಾನೇ ನೋಡಿಟ್ಟಿದೀರಿ !....ಅಲ್ಲ, ನನಗೂ ನಲವತ್ತೈದರ ಗಡಿ ದಾಟಿತು. ಬಾಯಲ್ಲಿರೋ ಹಲ್ಲುಗಳೆಲ್ಲ ಇಳಿದು, ಬಾಚಿ ಹಾಗೆ ಬಗ್ಗಿಕೂತಿವೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಿ ತೆಗೆಸಿ, ತಮ್ಮ ಹಾಗೇ ಥಳಥಳಿಸೋ ದಾಳಿಂಬೇ ದಂತಪಂಗ್ತಿ ಬಂದಮೇಲೇ ಆ ಮಾತು ; ಗೊತ್ತಾಯ್ತೇ ?

* * *

ಅತ:—ಪಾತೂ.... ಪಾತೂ !.... ಯಾರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ ನೋಡು ಬಾ !

ಆಕೆ:—ಯಾರು !.... ಓಹೋ !.... ಏನಪ್ಪ ಶೇಷು ಅಪರೂಪ !

ಅತ:—ಯಾವಾಗ ಬಂದೆ ಮಯ್ಯಾ ಬೊಂಬಾಯಿಂದ ?

ಶೇಷು:—ನಿನ್ನೆ ಬಂದೆ ಮಾವಯ್ಯ. ಬೊಂಬಾಯಲ್ಲಿ—ಅದೇ ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನಲ್ಲ—ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಮ್ಮೂರಲ್ಲೇ ಒಂದು ಸ್ಟುಡಿಯೋ ತೆಗೆಯೋಣ ಅಂತ—ಕ್ಯಾಮರಾ ಗೀಮರಾ ತೆಗೆಯೋಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ.

ಆಕೆ:—(ಆತನಿಗೆ ಮಾತ್ರ) ಕ್ಯಾಮರಾಂತೆ ಕಣ್ರೀ

ಅತ:—(ಆಕೆಗೆ ಮಾತ್ರ) ಹೌದಲ್ಲ !.... ಶೇಷೂ ! ಇಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕಪ್ಪ ಇವತ್ತು ! ಪಾತೂ, ಸೊಗಸಾಗಿ ಹಿದಕಬೇಳೆ ಮಾಡಿಬಿಡು. ಶೇಷು ಇಲ್ಲೇ ಊಟ ಮಾಡ್ತಾನೆ !

* * * *

ಆಕೆ:—ಶೇಷು ಹೇಳಿದ್ದು ಶನಿವಾರ ಅಂತ ಅಲ್ವೇನ್ರಿ ಫೋಟೋ ಕಳಿಸೋದು ?... ಇವತ್ತೇ ಬರಬೇಕು !

ಅತ:—(ನಗುತ್ತ) ಆಹಾ ! ಹಿದಕಬೇಳೆ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ, ಪುಗಸಟ್ಟೆ ಫೋಟೋ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ ಹಾಗಾಯ್ತು ! ನಿನ್ನ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ಬಯಕೆ ತೀರಿಸಿದ್ದೂ ಆಯ್ತು !

ಆಕೆ:—(ನಕ್ಕು), ಹೇಗೆ ಬಿದ್ದಿದೀನೋ ಏನೋ ! ನೋಡೋತನಕ ಆತಂಕ !

ಅತ:—ಅಗೋ.... ನೀನು ಹೇಳೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪೋಸ್ಟೇ ಬಂತು.... ಶೇಷೂ ಕಾಗದ.... "ಶಿ|| ಮಾವಯ್ಯನವರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಗಳು. ನನಗೆ ಈ ಕಾಗದ ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೇ ಬಲು ಸಂಕೋಚವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ.... ನಿಮ್ಮ ಫೋಟೋ ತೆಗೆದಾಗ.... ಆತುರದಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇಟು ಸರಿಯಾಗಿ ಇಡದ್ದರಿಂದ—ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ, ಅತ್ತೆಯವರ ಸೆರಗು ಬಡದಿಂದ ಎಡಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ....

ಆಕೆ:—ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆ ! ಇದ್ದರೆ ಇತ್ತು, ಕೂಡಲೇ ಕಳಿಸಿಕೊಡು ಅಂತ ಬರೀರಿ !

ಅತ:—ತಡಿ, ಪೂರ್ತಿ ಓದೋವರೆಗೂ...."ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ಲೇಟು ಪೂರಾ ಮುಚ್ಚದ್ದರಿಂದ ತಲೆಗಳು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಮೈ ಮಾತ್ರ ಬಿದ್ದಿದೆ ! ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸುವುದು !"

ಆಕೆ:—(ಕೊನೆಯ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ) ಅಯ್ಯೋ ! (ಎಂದು ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗುವಳು)

—ಸುನಂದಮ್ಮ.

ಕನ್ನಡವೇ ನನಗೆಂದೆಂದಿಗೂ

ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪಂಚವೀಸ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಲಡಾಯಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಷ್ಟೆ. ಮಜಬೂತಾಗಿ, ಎಲ್ಲ ಕಾಮಗಾರಿಗಳಿಗೂ ಲಾಯಕ್ಕಾಗಿ, ಆ ಭಾಷೆ ಬೆಳೆಯುವ ತನಕ, ಅದನ್ನ ಏಕ್‌ದಂ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಬಾರದೆಂದು ಹಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಬೇಹುಷಾರಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ದರ್ಜೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ತಾಕತ್ ಬೆಳೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದರೆ, ಕೇವಲ ಖಾಲ್ಲಿ ಲೇವಾದೇವಿಯ ಚೌಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲಕಳೆದರೆ, ಹಿಂದಿ ಬಂಡವಾಳ ಬಂದು ಕನ್ನಡದ ಮಾಲನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸಿ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಬಿಗಡಾಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಹೈ ಹೈ ಎಂದು ಹಿಂದೀಯರು ಬಡಾಯಿಸುತ್ತಾ ಬರುವಾಗ, ಇಂದಲ್ಲ ನಾಳೆ ಯಾವ ಷರತ್ತೂ ಇಲ್ಲದೆ, ತಾರಿನಷ್ಟು ತ್ವರಿತವಾಗಿ, ಕನ್ನಡವನ್ನು ದಬಾಯಿಸಿ, ಉಲ್ಟಾ ಸೀದಾಮಾಡಿ ಬಿಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಅನಿವಾರ್ಯ. "ಗೋಡಾ ಹೈ, ಮೈದಾನ್ ಹೈ" ಎನ್ನುತ್ತ, ಅಚ್ಚ ಕನ್ನಡಿಗರು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತರೆ, ಗೊಡಾನೂ ಪಡ್ಡ! ಗಾಡೀನೂ ಠೋಕರ್! ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡಿಗರೇ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು, ಮೊನ್ನೆ ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಟಾಂಗ್ ಕೊಡುತ್ತ, ಮಟ್ಟೆ ತಿನ್ನಿಸಿದರೆ, ಖುದಾ ಇರುವವರೆಗೂ ನಮಗೇನು, ಎಂಬ ಬಕ್ರಾ ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿದರೆ, ತಾಯಿ ನುಡಿಯ ನಶೀಬು ನತದೃಷ್ಟ ನಶೀಬೇ ಸರಿ! ಚಾಳೀಸ್ ಬಂದ ಮೇಲೂ ಚಾಲಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇನೆ ಅಂತ, ಕೇವಲ ಖಚ್ಚಾಗಳಂತೆ ಕಚ್ಚಾ ಜನರೂ ರುಮಾಲು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಖಾಡಾಗೆ ಇಳಿದರೆ, ಅವರನ್ನ ಹತ್ತಿರದ ಯಾವುದಾದರೂ ಪಾಗಲ್ ಖಾನಾಗೆ ದಾಖಲ್ ಮಾಡುವುದೇ ಸೂಕ್ತ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ "ಕನ್ನಡ ಜಿಂದಾಬಾದ್" ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮ ಚಳುವಳದ ಕೂಗು; ಹಿಂದಿ ಮುರ್ದಾಬಾದ್ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮದು ಕೇವಲ ಅಚ್ಚ ಕನ್ನಡ ಭಕ್ತಿ....ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಹಿಂದಿಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಮಾತನಾಡುವುದು, ಕನ್ನಡದ ಕಲಂದಾನಿಯಲ್ಲ ಹಿಂದಿ ಸ್ಯಾಹಿಯನ್ನು ಬೆರಸದೆ ಬರೆಯುತ್ತಿರುವುದು.

—ಕಾಮತ್.

ಪತ್ರ

ಅಣ್ಣಾ,

ನಿನ್ನ ಪತ್ರ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ತಿಂಗಳು ನಾನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿರುವ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಭಯದಿಂದ ನಾನು ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೆದರಿಸಬಹುದೆ? ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸಾದಮೇಲೆ, ಏನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ, ಎಂದು ಕೇವಲ ಹಾಲುಗಲ್ಲದ ಕೂಸಿನಂತಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ಕೇಳಬಹುದೆ? ಬಿ. ಎಸ್. ಸಿ. ಎಂಬ ಈ ಕಂದಕವನ್ನು ಹಾರುವುದೇ ಒಂದು ಮಹಾ ಸಾಹಸ.... ಇದರ ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇ ಹಾರಿಗೆ ತಟಾಯಿಸುವವರು ಶೇಕಡ ೧೫ ಮಂದಿ ಮಾತ್ರ. ಇಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ, ನನಗೆ ಪರಿಕ್ಷಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ನೆರೆಹೊರೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ನನ್ನ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರು ಎಲ್ಲ ಉತ್ತರಗಳೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಳೆದು, ಅವರ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರಗಳು ದಪ್ಪನಾಗಿದ್ದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರವಾದರೆ, ತಾನೆ, ನಾನು ಪಾಸಾಗುವುದು? ಹೀಗಾಗದೆ, ನನಗೆ ಹೇಗೆ ಪಾಸು? ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ದಡ್ಡತನವನ್ನು ನಾನು ಇದುವರೆಗೂ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿದೆ. ನಿನಗೋ, ಯಾವ ಪರೀಕ್ಷಕರ ಪರಿಚಯವೂ ಇಲ್ಲ; ನನಗೋ ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಹೂಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಪಾಸ್' ಗಳಿಸುವ ತಾಕತ್ ಇಲ್ಲ.

ಅಂತು, ನಾನು ಪಾಸಾದರೆ, ಮುಂದೆ ನಾನು ಏನಾಗುತ್ತೇನೆ, ಎಂಬುದು, ನನ್ನ ಮಾವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ, ಅಲ್ಲವೆ? ಆ ಮಾವ ಎಲ್ಲಿದಾನೋ, ಯಾವ ಕಸಬಿನವನೋ, ಆತ ಜಿಪುಣನೋ, ಧಾರಾಳಿಯೋ, ಆತನಿಗಿರುವುದು ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳೋ, ಎಂಟು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೋ-ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಆಶ್ರಯಿಸಿದೆ, ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯ.

ನನಗೆ ಎಂತಹ ಮಾವ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಬಿಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ನನ್ನನ್ನು ಆ ಮಾವನ ಮಗಳು ಒಪ್ಪಬೇಕಲ್ಲವೆ? ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ನೀನೇ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದಿಯೆ! ಮೊದಲನೆಯದು, ನನ್ನ ಮುಖದ ಮೇಲಿರುವ ನನ್ನ ಮೂಗು ಅದರ ತುದಿ ಕೊಂಚ ಸೊಟ್ಟು! ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ಈ

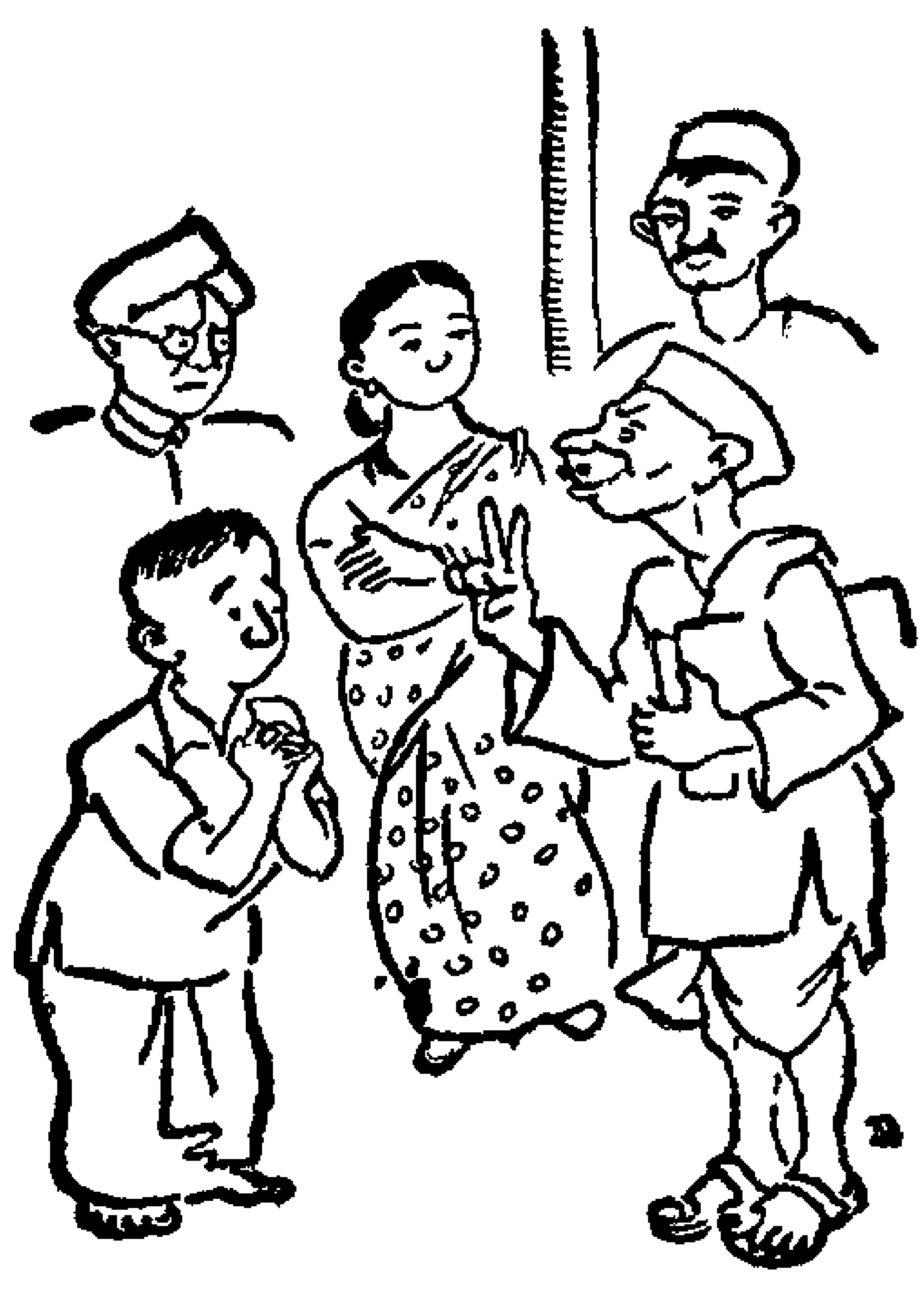
ಎರಡು ಉಬ್ಬು ಹಲ್ಲುಗಳು....ಅವೂ ನಿನ್ನ ವರಪ್ರಸಾದವೇ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತವಾಗಿ ನನಗೆ ಬಂದದ್ದು....ಈ ಎರಡು ವಿಶೇಷಣಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ಆಗಲೇ ಏಳೆಂಟು ಹುಡುಗಿಯರು ನನ್ನನ್ನು ತಾತ್ಸಾರ ಮಾಡಿದ್ದು ನಿನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲವೆ ?....ಇನ್ನು ಕಂಕಣ ಕೂಡಿಬಂದು, ಒಬ್ಬಾಕೆ ನನ್ನನ್ನೊಪ್ಪಿ....ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾವಂತ ಮಾವ ಸಿಕ್ಕಿ....!

ನಾನೂನೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಣ್ಣ. ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗಿಯರು ಯಾವ ಯಾವ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯರಾದ ಸಿನಿಮಾನಟರ ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳೇನು, ಅವರ ಮನವೊಲಿಸುವ ಹಾಡುಗಳೇನು ಎಂದೆಲ್ಲ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ, ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಅನುಕರಿಸಲು ಪ್ರಗುತ್ತಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುವ ಶಿಕ್ಷಣದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗವೆಂದರೆ, ಇದು ! ಅಣ್ಣಾ !

ಆದರೆ, ಆ ಮೂಗು, ಆ ಉಬ್ಬು ಹಲ್ಲು, ಇವೇ ನನಗೂ, ನನಗೆ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಲಾಯರ್ ಮಾವ, ಮಂತ್ರಿ ಮಾವ, ಪ್ರಾಂತಾಧ್ಯಕ್ಷ ಮಾವ ಇವರಿಗೂ ನಡುವೆ ಇರುವ ದೊಡ್ಡ ಆತಂಕ

ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಕನಿಕರಿಸದೆ, ನೀನು ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಸಿಸಬಹುದೆ, ನಿನ್ನ ಕಾಗದದಿಂದ ?

ನಿನ್ನ ಮೂಗನ್ನೆ ಹೊತ್ತ
ಪುಟ್ಟು.

ದೇಬರ್! ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಎರಡೇ ಪಕ್ಷಗಳಿರೋದು ಈಗ ಇನ್ನು ಮೇಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ!!

ದೇವರ ಕೆಲಸ

ದೇವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ? ಅಥವಾ, ನಿರ್ಗುಣ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ದೇವರು ಮಾಡಿದಂತಾಗಲಿ, ಅಂತ ಕೈಕಟ್ಟಿ ಕೂಡುತ್ತಾನೆಯೆ?–ಎಂಬುದೇ ಒಂದು ಭಾರಿ ಸಮಸ್ಯೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ, ದೇವರು ಸಗುಣನೇ ನಿರ್ಗುಣನೇ? ಜಗತ್ತು ತೋರಿಕೆಯೇ, ನಿಜವೇ? ದೇವರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆ, ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ, ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಹೀಗಿರುತ್ತಿತ್ತೆ? ಬೆಕ್ಕು ಇಲಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತೆ? ಇಲಿಯಮೇಲೆ ಆನೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೇ? ಒಮ್ಮೆ ಪ್ಲೂ ಬಂದು ತದುಕಿಹೋದ ನರಮನುಷ್ಯನ ನರವನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅದೇ ಫ್ಲೂ ಹುಳ ಹಿಡಿದು ಅವನ ನರವನ್ನು ಹಿಂಡುತ್ತಿತ್ತೆ, ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಶಂಕರ ಮಾಧ್ವ ರಾಮಾನುಜಾದಿ ಹೆರಾಕ್ಲೀಟಸ್ ಸ್ಕೊಪಟೀಸ್ ಹ್ಯೂಮಾದಿ ಪ್ರಚಂಡ ಆಸ್ತಿಕ ನಾಸ್ತಿಕವಾದ ವಿದ್ಧರರೂ, ಅನುಭವಿಗಳೂ, ಅವತಾರ ಪುರುಷರೂ ಕೂಲಂಕುಷವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಒಂದು ವೇಳೆ, ದೇವರು ತಾನೇ, ನಾವು ಕೆಲಸ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಅವರ ದುಡಿಮೆ ದುಡ್ಡಿಗಾಗಿಯೇ? ಅಥವ, ದುಡ್ಡು ಆದುಡಿಮೆಯ ಸಹಜ ಫಲವೇ? ಭಾನುವಾರ ದೇವರಿಗೆ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಜ ಬೇಕಿತ್ತೆ? ಈಗಲೂ ಬೇಕೆ?

ಆಮೇಲೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ. ಹಲವು ಶಾಸನಗಳು ಘೋಷಿಸುವಂತೆ, ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ದೇವರ ಕೆಲಸವೇ? ಉಳಿದೆಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲವೆ? ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ದೇವರ ಕೆಲಸವಾದರೆ, ಮಿಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು, ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕೆ? ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಎಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ದೈವಾನುಗ್ರಹ ದೊರೆಯಲಾರದೆ? ಎನ್ನ ಕಾಲೇ ಕಂಬ, ಎನ್ನ ದೇಹವೇ ದೇಗುಲ–ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತೃಪ್ತರಾಗುವವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಕೊಡಕೂಡದೆ?

ಹೋಗಲಿ! ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸವೂ, ದೇವರ ಕೆಲಸ, ಎಂದರೆ, ಪತ್ರಂ, ಪುಷ್ಪಂ, ಫಲಂ, ತೋಯಂ, ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಚಪತ್ರ, ಹೂವಿನಹಾರ, ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣು, ಚಹಪಾನೀಯ ಎಂಬ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಇಷ್ಟನ್ನೆಲ್ಲ ಅರ್ಪಿಸಿ, ಮಂಗಳಾರತಿ ಆಗುವಾಗಲೂ, ತಟ್ಟೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕಲೇಬೇಕೆ?

ದಕ್ಷಿಣೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಗೆ, ಎಂಬ ಆಪ್ತವಾಕ್ಯ ಫೈಲಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದೋ, ಅಥವಾ, ಅರ್ಜಿದಾರನಾದ ಬಡಪಾಯಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದೋ ?

ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರೆಲ್ಲರೂ, ಇದು ದೇವರ ಕೆಲಸ, ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ, ದೇವರು ಮಾಡಿದಂತಾಗಲಿ, ಎಂದು ಕುಳಿತರೆ, ಗತಿ ಏನು? ಆ ದೇವರನ್ನೊಲಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ.. ಯಾವ ನಾಮ, ಯಾವ ಪೂಜೆ, ಯಾವ ಬಾಗಿಲು, ಕನಕನಕಂಡಿಯುಂಟೆ ಆ ದೇವರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ, ಸ್ವರ್ಗದ ಬಾಗಿಲು ಯಾವಾಗ ತೆಗೆಯುತ್ತದೆ, ಏಕಾಂತ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ದಕ್ಷಿಣೆ ?....ಇವೆಲ್ಲ ಬಿಡಿಸ ಬೇಕಾದ ತೊಡಕುಗಳು.

ದೇವರೆಂದರೆ, ಒಬ್ಬನೆ ? ದೇವನೊಬ್ಬ, ನಾವು ಹಲವು....ಸರಿ ! ಯಾರಿಗೆ ? ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವುದು ಹೇಗೆ ?....ದೇವರು, ದೇವತೆಗಳು, ಚಿಲ್ಲರೆ -ದೇವತೆಗಳು, ಉಗ್ರ ದೇವತೆಗಳು, ಸೌಮ್ಯ ದೇವತೆಗಳು, ಭೂದೇವರು, ದೇವಾಂಶಸಂಭೂತರು, ದೇವಲೋಕದಿಂದಿಳಿದು ಬಂದವರು, ಅನ್ನದೇವರು, ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಈ 'ಕೆಲಸ' ದಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸುವವರೆ ? ಇಲ್ಲವೇ ? ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಹವಿರ್ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆ, ಬೇಡವೆ ? ಭಾರಿ ತೊಡಕು, ಇವೆಲ್ಲದರ ಇತ್ಯರ್ಥ !

ಅವರವರ ಪೂರ್ವಜನ್ಮಕೃತ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ, ಅವರವರ ಸಂಚಿತಕರ್ಮ ಭಾಂಡದಂತೆ, ಅವರವರಿಗೆ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ನಿಯಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಹಂಚುವುದೇ, ದೇವರ ಕೆಲಸ ಅಂತ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಂಚಿತ ಕರ್ಮದ ಅಂದಾಜು ಸಿಗುವುದು ತಾನೇ ಹೇಗೆ ? "ಹೋಗು ! ಹೀಗಾದದ್ದು ನಿನ್ನ ಕರ್ಮ" "ಬಾರೋ ! ನಿನ್ನ ಕರ್ಮದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗು." ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ?

ದೇವರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗಂಟೆ ನೋಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೆ ? ಧರ್ಮವೆ ? ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ತೂಗುಹಾಕಬಹುದೆ ? ದೇವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವವರು ಆ ದೇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಮೆರೆಯಬಹುದೆ ? ಅಥವ, ಅಂಥ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆ ? ದೇವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ದೇವನಾಗರಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಡಬೇಕೆ ? ಪೈಶಾಚಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ದೇವರ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಗಿಸಬಹುದೆ ?

ತೋಡುತ್ತ ಹೋದರೆ, ತೊಡಕಿನಮೇಲೆ ತೊಡಕುಗಳು ಮೇಲೆದ್ದು, ವಿಚಾರ ಪರರನ್ನು ಕಾಡಿಸುತ್ತವೆ; ಇರುವ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಮೆದುಳನ್ನೂ ಕದಡಿಸುತ್ತವೆ ... ಆದ್ದರಿಂದ, ಸುಮ್ಮನೆ ಅದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಮೇಲು ಪಂಕ್ತಿಯಾಗಿರಿಸಿ, ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ಲಕ್ಷಣ.

—ಕಾಮತ್

ಆಠೀನ್ ಗುಲಾಮನಿಗೆ

(ಲೂಯಿ ಕೆರೋಲ್ ಛಾಯೆ)

ಅವಳ ಬಳಿಗೆ ನೀ ನೇತಕೆ ಹೋದೆ
ಅವನಿಗೆ ನೀನೇ ಕಾದೆಯೋ ಪೇದೆ
ಅವಳೆಂದಳು ನಿಜ ನೀನೇ ರಾಜ
ಆದರಯ್ಯೊ ನೀನರಿಯೆಯೊ ಈಜ ॥ ೧ ॥

ನಾನೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಯೆ ಇಲ್ಲ
(ಅವನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆನಿದನೆಲ್ಲ)
ಈಗಲವಳು ಹಠ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿರೆ
ನಿನ್ನ ಗತಿಯ ನಾ ದೇವರೆ ಬಲ್ಲ ॥ ೨ ॥

ಅವರವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುದು ಎರಡಾದರೆ
ನಮಗೆ ನೀನು ಕೊಟ್ಟುದು ಬರಿ ಮೂರು
ನಾನವಳಿಗೆ ಒಂದಿತ್ತುದು ಹೋದರೆ—
ನಿನಗವು ಅವನೆಡೆಯಿಂದಲೆ ಬಂದರು
ಮೊದಲವು ನನ್ನಲೆ ಇದ್ದವು—ಆದರೆ.... ॥ ೩ ॥

ನಾನೋ ಅವಳೋ ಈ ತಿಟವಟದಲಿ
ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೆ ನೀ ಹೋಗಿ
ನಮ್ಮಂತೆಯೆ ಅವರನು ಕೈಬಿಡಿಸು
ಅವನಂತೆಯೆ ನಂಬಿಹನಾಗಿ ॥ ೪ ॥

ಅವಳಿಗೆ ಈಗತಿ ಬರುವ ಮೊದಲು
ನಾನೆಂದುಕೊಂಡೆ ನೀನೇ ದೊಡ್ಡ
ಅಡಚಣೆ ನಮ್ಮ ಅವನ ಮತ್ತದರ
ನಡುವೆ ನಿಂತ ಗೋಡೆಯೊ ಅಡ್ಡ— ॥ ೫ ॥

ಅವರಲಿ ಅವಳಿಗೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ
ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಸದಿರೋ—ಎಲೆ ಕೋಣ,
ನಮ್ಮಲೆ ಇರಲೀ, ಭಾರೀ ಗುಟ್ಟು
ಎಂದೆಂದಿಗೂ ತಾನಾಗದೆ ರಟ್ಟು— ॥ ೬ ॥

—ಅ. ರಾ. ಸೇ.

ಮುನಿರಾಬಾದ್ ಫಿಲಾಸಫಿ

"ಉಭಯ ದರ್ಶನ ದಿವಾಕರ" ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದರೆ ತಪ್ಪೇನು ? ಭಾರತೀಯ ಹಾಗೂ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯದರ್ಶನಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಪರಿಶ್ರಮ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಆಗಿದೆ.

ಪ್ಲೇಟೋ, ಕಾಂಟ್, ಸ್ಪಿನೋಜ, ಷೋಪನ್‌ಹಾರ್ ಮೊದಲಾದವರ ಫಿಲಾಸಫಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ತು, ಅವರ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಡಲೆಗಳನ್ನಗೆದು ಹೊಸ ಹಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾನೀಗ ಮತ್ತೆ ಭಾರತೀಯ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಫಿಲಾಸಫಿ ಎಂದರೆ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಬಹುದಾದ ಮಹನೀಯರ ಭ್ರಮನಿರಸನಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೂ ಕೂಡ ಪಕ್ಕಾ ಫಿಲಾಸಫಿಯಲ್ಲ ನಾನೋದುತ್ತಿರುವ ಉದ್ಗ್ರಂಥದ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭ ವಾಕ್ಯ.

"The value of philosophic training lies as little in inducing a person to do what otherwise he would not have done, as in instructing him in what otherwise he would not have known ; it consists essentially in making him what he was not before." ಈಗಲಾದರೂ ತಿಳಿಯಿತೆ ? ಫಿಲಾಸಫಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದು.

ಜೀವನದ ಗಹನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲೇ ಮಗ್ನನಾಗಿರುವ ನನಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸತ್ಯ ಸಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ತೀವ್ರ ದಾಹ ಉಂಟಾಯ್ತು. ಇಂದ್ರಿಯ ಗೋಚರವಾದುದೆಲ್ಲಾ ಮಾಯೆ ಎಂದು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರೂ, 'ಸಬ್ಬಂ ದುಕ್ಖಂ' ಎಂದು ತಥಾಗತನೂ ಹೇಳಿದಾರೆ

ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರಾದ ನಮ್ಮೂರಿನ ಭಂಗೀಗುರುಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.—

"ನೀ ಏನ್ ನೋಡ್ತಿದಿ, ಏನ್ ಮಾಡ್ತಿದಿ, ಏನ್ ಅನಭವಸ್ತಿದಿ ಆದೆಲ್ಲಾ **ಅದೇ ಅದಾ.** ನೀ ಯಾತ್ರದಸಿಂದ ಮಾಡ್ತಿದಿ, ಯಾತ್ರ ದಸಿಂದನುಭವಾಸ್ತಿದಿ, ಆ ವಾಸನಾ ರೂಪಾದ ಮನಸ್ನ ನೀ ನಾಶ ಮಾಡ್ತಿದೀ ಅಂದ್ರ ನೀ **ಅದೇ ಅಗ್ತಿದೀ** ಮತ್ತ ಅದು ಹ್ಯಾಂಗದಪಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಸಹಾಜ್ ಆನಂದ್ರೂ್ರಪಾಗ್ಯದ."

ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ವಾಸನಾರೂಪಾದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದ ಪರಮ ಋಷಿಗಳು ಎಂತಹ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರು? ಅವರಂತೆ ಆ ಸಹಾಜ್ ಆನಂದ ರೂಪಾದ **ಅದೇ** ಆಗುವುದು ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅವರ ಯಶಸ್ಸಿನ ಗುಟ್ಟೇನು? ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆದಿದ್ದೆ.

ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ (ಅವನು ಭಾವಜೀವಿ), ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ "ಏನು ಪಿಕ್ಚರಸ್ಕ್ ಸೀನಯ್ಯ. ಎಂಥಾ ಮಾರ್ವೆಲ್" ಎಂದ.

"ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯೆ ಕಣೋ ಮಗೂ" ಎಂದೆ ನಾನು

"ಏನೋ ಅದು, ಮಾಯೆ? ನಿನ್ತಲೆ!"

"ಎಲೋ ಭೂತ, ಇಂದ್ರಿಯ ಗೋಚರವಾದುದೆಲ್ಲಾ ಮಾಯೆ. ಋಷಿ ದೃಷ್ಟಿ ನಿನಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೇ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದೀ.

ಯ ಸ್ಯಾಂ ಜಾಗರ್ತಿ ಭೂತಾನಿ ಸಾ **ನಿಶಾ** ಪಶ್ಯತೋ ಮುನೇ."

"ಹೋಗೋ ಬೇಕೂಫ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋದಾಗಲೂ ನಿನ್ನ ಹಣೇ ಬರಹ ಇಷ್ಟೇ. ಏನೋ ಅದು ನಿನ್ನ ನಿಶಾಪಶ್ಯತೋ ಮುನೇ? ಮುಠ್ಠಾಳ."

"ಅದೇ ಕಣಯ್ಯ ವೈಕುಂಠಪುರಕ್ಕಿರುವ ಒಳಕಾಲುದಾರಿ."

ಕೆಲಕಾಲ ಸಂಭಾಷಣೆ ಗಪ್ ಆಯಿತು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಂತರಂಗ ದಲ್ಲಿಯೇ ಯೋಚಿಸಿ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದೆ.

"ಭಿಕ್ಕು, ಕೇಳು. ಋಷಿದೃಷ್ಟಿ ನಮಗೆ ದೊರಕುವ ಈಸೀ ಛಾನ್ಸ್ ಇದೆ. 'ಯಾವಾಗ ಸರ್ವ ಭೂತಗಳೂ ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಎದ್ದಿರುತ್ತವೋ ಆಗ ಮುನಿಯು "

"ಯಾವ ಮುನಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ನನ್ನ ಪರಮ ಮಿತ್ರ.

"ಮುನಿ in general ಅಂತಿಟ್ಕೋ–ಮುನಿಯಾದ ಯಾವನಾದರೂ ಕೂಡ ನಿಶಾದಿಂದ ಇದ್ದು ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾನಂತೆ. ಮುನಿರಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೀರು

ಗೀರು ಇರುತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದೀನಿ. ಹೋಗಿ ಕುಡಿಯುವಾ! ಆಗ ನಿಶಾ ಬಂದರೆ ಋಷಿ ದೃಷ್ಟಿ ನಮಗೆ ಅನಾಯಾಸ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಅಳ್ಳೆದೆಯವ. ಅವನು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿದ "ಗಾಂಧೀಜಿ...." ಎಂದಾರಂಭಿಸಿದ

ನಾನು ಅವನನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಹೇಳಿದೆ; "ಮರುಳೇ ಭಯಪಡಬೇಡ ಗಾಂಧೀಜಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯನೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವರ್ತಕನೂ ಆದ ಮನುವು 'ಪ್ರವೃತ್ತಿರೇಷಾಂ ಭೂತಾನಾಂ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ನಾವೀಗ ಸತ್ಯ ಶೋಧನೆಗೆ ಹೊರಟಿರುವೆವೇ ಹೊರತು ಕುಡಿಯಲಲ್ಲ. ಅಕ್ಬರ್, ನೆಪೋಲಿಯನ್, ಟೀಪೂ, ಕೀಚಕ, ಡಲೆಸ್, ಕೃಷೇವ್ ಮೊದಲಾದವರೆಲ್ಲಾ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಋಷಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಈಗ ನಿಶಾ ಇದೆ."

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ 'ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ದಾಟಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಎಡಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಮುನಿರಾಬಾದಿನ ಧೂಳು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟೆವು. ಬಿಸಿಲೋ ಬಿಸಿಲು; ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿ ಹಸಿ; ಬಾಯಿ ಒಣಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಆದಲ್ಲದೆ ಮುನಿರಾಬಾದ್ ವೆಟ್ ಏರಿಯಾ ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ? ಅನಂತುವೇನೋ ಮುನಿರಾಬಾದ್ ವೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ. ಊರ ಮುಂದೇ ಬೀರು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದಿದ್ದ. ಬೀರು ಕುಡಿಯದ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾರ್ಥಕವಿಲ್ಲ ಎಂದಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುನಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿ ಎಂಥದು ಎಂದು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕಿತ್ತು.

ಊರ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಅಂಗಡಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದುದು ಒಂದು "ಉಡುಪಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಹೋಟೆಲ್." ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ನೇರವಾಗಿ ಹೊಟೆಲಿನ ಒಳ ಹೊಕ್ಕು 'ಸ್ವಾಮಿ ಇಲ್ಲಿ ಬೀರು ಬ್ರಾಂಡಿ ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ' ಎಂದು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟ. ಹೋಟೆಲಿನ ಆಚಾರ್ಯರು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಸ್ತಂಭೀಭೂತರಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು ಬಳಿಕ "ಹರಿಹರೀ ಶಾಂತಂ ಪಾಪಂ" ಎಂದು ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. 'ಶ್ರೀಮದಾನಂದ ತೀರ್ಥಾ ಏನು ಕಲಿಗಾಲ ಬಂತೋ' ಎಂದರು. ಬಳಿಕ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು "ಸ್ನಾನ ವ್ರತ ರಂಡೀಗಂಡಾ ತೊಲಗು" ಎಂದಾಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರು.

"ನಿಮ್ಮ ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿ ಬೀರು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ ಆಚಾರ್ರೇ, ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತೇ ಇಲ್ವೇ. ಇದು ಡ್ರೈಯೇ ವೆಟ್ಟೇ....ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ನಾನು ವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಾಯಿಸಿ ಹೊರಗಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟರು.

ಕಾಣದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅವಮಾನವಾದರೂ ಆದಹಾಗಲ್ಲ. ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಫಿಲಾಸಫಿಯ ತಳಬುಡವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾಯ್ತು. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ. ಚರೈವೇತಿ, ಚರೈವೇತಿ.

ಬಿಸಿಲು ಬಲಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ರಸ್ತೆಯ ಎರಡು ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ದಬಾ ಹಾಕಿದ ಬೋಗುಣಿಯಂತೆ ಮನೆಗಳು ಬೊಕ್ಕಬಾರಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಮುನಿರಾಬಾದೂ ಒಂದು ಊರೇ ?

ಒಂದೆರಡು ಫರ್ಲಾಂಗ್ ಹೋದನಂತರ ಒಂದು ಗಾಂಧೀಘರ್ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀಜಿಯ ಪ್ರತಿಮೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಗಾಂಧಿಘರ್‌ನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಅಂಬರ್ ಚರಕಾ ರಮಣಿ ಹೊರಬಂದಳು.

"ಇವಳನ್ನು ಕೇಳೋ, ಇವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು" ಎಂದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ.

—ಮುಠ್ಠಾಳಾ, ನೀಚ ನೀನು ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರು" ಎಂದೆ ನಾನು. ಆ ರಮಣಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆದುರು ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸಿನವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ.

"ಇಟ್ಲ ಏಮಿ ಚೇಸ್ತಾವಂಡೀ" ಎಂದು ಆತ ದರ್ಪದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

"ಅಯ್ಯಾ ಇಲ್ಲಿ ಬೀರು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ" ಎಂದೆ. ಗಾಂಧೀಜೀ ಪ್ರತಿಮೆ ಗೋಳೋ ಎಂದು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿತು.

"ಏಮಂಡಿ" ಎಂದ ಪೋಲೀಸ.

"ಬೀರು ಎಟ್ಲ ಸಿಗತಂಡೀ" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ ನಾನು.

"ಅಟ್ಲ ಚೂಡಂಡೀ; ಇಂದ್ರಲೋಕ ಸಮೀಪಲೋ" ಎಂದ ಅವ. ಇಂದ್ರ ಲೋಕ ಮುನಿರಾಬಾದಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬಂತು ಎಂಬ ಸಂಶಯವನ್ನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಇಂದ್ರ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಮೃತವೇ ಹೊರತು ಬೀರೆಲ್ಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಇನ್ನೂ ಹಾಳಾದ್ದು ಎಷ್ಟು ದೂರವೋ ಈಗಲೇ ಎಂಟು ಹತ್ತು ಮೈಲಿ ನಡೆದದ್ದಾಯ್ತು. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹರದಾರಿ ನಡೆದು ಹೋದರೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೊಸಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ ? ಹೊಟ್ಟೆ ರಾಕ್ ಅಂಡ್ ರೋಲ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೆ ; ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಗೊಣಗಿದ-

'ಸುಮ್ನೆ ರಾಂಡೀ, ಅಟ್ಲ ಬೀರುಂದಿ' ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಸಂತೈಸಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟೆ

ಇಂದ್ರಲೋಕವಿದ್ದ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಒಂದೂವರೆ ಹರಿದಾರಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಯ್ತು. ಗುಡ್ಡದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿನ್ನಲು ತೀವ್ರವಾದ ಆಶೆ ಬಂದರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಗಂಟಲಿನಲ್ಲಿ ಧಗೆ ಎದ್ದಿತ್ತು. ತುಟಿಗಳು

ಒಣಗಿದ ಸೌದೆ ಹಾಗಿದ್ದವು. ನಾಲಗೆ ಒಣಗಿದ ಚಕ್ಕಳವಾಗಿತ್ತು ಅನಂತಕಾಲ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು ಕಂಡಿತು. ಮುಂದೆ ಬ್ರಾಂಡಿ ಷಾಪು ಎಂಬ ಬೋರ್ಡು. ಗುಡಿಸಲು ಈಗಲೋ ಆಗಲೋ ಕುಸಿದು ಬೀಳುವಂತಿತ್ತು. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕಸದಗುಡ್ಡೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ನೊಣ ಮುಕುರಿವೆ. ಮುರುಕು ಮಣೆಯೊಂದರಮೇಲೆ ನೆರೆದ ಗಡ್ಡದ ಮುದಿಸಾಬಿ ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದಾನೆ. ಆಗಾಗ 'ಅಖ್ ಥೂತ್' ಎಂದು ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ ಉಗುಳುತ್ತಿದಾನೆ. ಪಕ್ಕದ ಪಾನಿನ ಅಂಗಡಿಯ ದುರ್ವಾಸನೆ ಮೂರು ಲೋಕವನ್ನೂ ಆವರಿಸಲು ಹೊರಟಿದೆ ಪಡಖಾನೆ ಯೊಳಗಿನಿಂದ 'ಅಲ್ಲಖುಸಂ ದಿಲ್‌ಮೇ ತುರ್ಝೀ ಪ್ಯಾರ್‌ಕಿಯಾ' ಎಂಬ ಕೂಗು ಮೊಳಗುತ್ತಿದೆ. ಬೀರ್ ಅಂಗಡಿ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಯಾರು ಬಲ್ಲರು? ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಬೀರ್ ಷಾಪ್ ಹೀಗಿತ್ತು :

ಒಂದು ದಿವ್ಯೋದ್ಯಾನ. ನಡುವೆ ಒಂದು ದಿವ್ಯಸೌಧ. ಅದರ ಮುಂದೆ 'ಸೆಲೆಸ್ಟಿಯಲ್ ಬಾರ್' ಎಂಬ ಬೋರ್ಡು ಬೋರ್ಡಿನಮೇಲೆ ಈ ಆರ್ಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಬರೆದಿದೆ 'Lives of greatmen all remind us, we can drink as much as they ; ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ವೇಟ್ರೆಸ್ ಮಿಸ್ ಡೆಬ್ಬೀ ಪಾಸ್ಲೆತ್‌ವೇಟ್ 'ಹ್ಯಾವ್ ಒನ್ ಆನ್ ಮೈ ಅಕೌಂಟ್' ಎಂದಮೇಲೆ ಅವಳೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಗ್ಲಾಸನ್ನು ಚುಂಬಿಸಿ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆ. ನಿಶಾ ಏರಿ ಸಮುಗ್ದರ್ಶನ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ 'He that would shine and petrify this tutor, should drink Allsopp.'

ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ? ದೇವಾ ದೇವಾ! ಇಂತಾಗಬಹುದೇ?

'ಕ್ಯಾ-ಹೋನಾ ಎಂದರು ಪಡಕಾನೆಯ ಸಾಹೇಬರು.

'ಏಕ್ ಬಾಟಲ್ ಆಲ್ ಸಾಪ್ಸ್ ಲ್ಯಾಜರ್' ಎಂದೆ ನಾನು. ಅನಂತು ಹೇಳಿದ್ದ—ಬೀರಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆಲ್ ಸಾಪ್ಸೇ ಬೆಸ್ಟ್ ಅಂತಾ.

"ಇದರ್ ನೈ ಮಿಲ್ತಾ ಉನೇ. ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಔರ್ ಕಿಂಗ್ ಫಿಷರ್ ಮಿಲ್ತಾ."

"ದೇವ್" ಎಂದೆ ನಾನು.

"ಅಂದರ್ ಚಲೋ" ಎಂದ ಅವ.

ಶಿವ ಶಿವಾ ಆ ನರಕದೊಳಗೆ ಹೋದಾರುಂಟೆ. ಬೀರ್ ಬಾಟಲಿ ಒಡೆದು ಗ್ಲಾಸಿನೊಳಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೇ ಕುಳಿತು—ಆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ, ಕುಡಿಯು

ತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವನು ಎರಡು ಗ್ಲಾಸಿನೊಳಗೆ ಬೀರ್ ಹಾಕಿ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿದ. 'ರೇಟ್ ಹೆಚ್ಚಾಯ್ತು ಸಾಹೇಬರೇ. ಅನಂತು ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟ್ಗೆ ಒಂದೂವರೆ ಎಂದಿದ್ದ' ಎಂದೆ.

'ನೀವ್ ಅಡ್ಕಸ್ಬಿಗಳು ಕಾಣ್ಯದೆ ಕುಡ್ತಾ ಖುಷಿ ಸೋಮಿ. ದುಡ್ ಹೆಚ್ಚಾಯ್ತು ಅನ್ನೋರು ಅಡ್ಕಸ್ಬಿಗಳ್. ಅವ್ರೆಲ್ಲಾ ಷರಾಬ್ ಪೀನೇಕು ಹೋಗ್ಬೇಕು' ಎಂದರು ಸಾಹೇಬರು. ದಂಡ ತೆತ್ತು ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತೆವು. ಗ್ಲಾಸಿನಿಂದ ದುರ್ವಾಸನೆ ಬಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಗ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು ತುಟಿಗೆತ್ತಿದೆವು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಗ್ಲಾಸುಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಖಿನ್ನನಾಗಿ ಕಂಪಿತ ಸ್ವರದಿಂದ "ಅಯ್ಯೋ ನಾವೆಂತಹ ಮಹಾಪಾಪಕ್ಕೆ ಕೈಯಿಟ್ಟೆವಲ್ಲಾ" ಎಂದ.

ನಾನು "ಪರಂತಪ, ಕ್ಷುದ್ರ ಹೃದಯ ದೌರ್ಬಲ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು ಏಳು. ಸ್ಪುಟ್ನಿಕ್ ಯುಗದ ಸವಾಲನ್ನೆದುರಿಸು" ಎಂದೆ.

ಮೂಗು ಮುಚ್ಚಿ ಗಟಗಟನೆ ಕುಡಿದು ಬಿಟ್ಟೆವು. ಬಾಯೆಲ್ಲಾ ಕಹಿ. ನಾಲ್ಕೈದು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ನಿಶಾ ಬೇರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕೈದು ರೂಪಾಯಿ ನಿರ್ನಾಮ. ವೃಥಾ ಕಾಲುಧಾವತಿ. ಕಾಲವ್ಯಯ. ನನಗೆ ರೇಗಿ ಹೋಯಿತು. ಅಂಗಡಿಯ ಸಾಹೇಬರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಗ್ಲಾಸನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿ—

" ಮೋಸ ಮಾಡಿದರಲ್ರೀ. ಬೀರು ಕಹಿ ಕಹಿ. ಹಳಸಿತ್ತೋ ಏನೋ? ನಿಶಾ ಬೇರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ." ಎಂದೆ.

ಸಾಹೇಬರು ಕ್ಯಾಕರಿಸಿ ಉಗಿದು, ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟು " ಅಡಕಸ್ಬಿ " ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದರು.

ರಣರಣ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲೆಳೆದು ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೊಸಪೇಟೆ ತಲುಪಿದೆವು. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾಂ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ನೀರಿನೊಳಗೆ ಹಾರುವ ಆಶಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುದ್ದೆ ಚೀಟಿ ಕೊಂಡು, ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಕೂತೆವು. ಮಾಣಿ ಎಲೆ ಹಾಕಿ ಒಂದು ಲೋಟ ನೀರಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಹೋದ. ಅವನು ಅನ್ನ ತರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಲೆಯನ್ನು ಅಗೆದು ತಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿದಿದ್ದೆವು. ಊಟವಾಯಿತು.

ಪಾನ್ ಬೀಡಾ ಅಗೆಯುತ್ತಾ, ಪ್ಲೇಯರ್ಸ್ ಸೇದುತ್ತಾ ಹೋಟೆಲ್ ವರಾಂಡದಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆ. ಮಿತ್ರ ಬಂದ.

"ತಥಾಗತ, ನಿನ್ನ ಫಿಲಾಸಫಿಗೊಂದಿಷ್ಟು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದರು. ನನ್ನ ಸತಾಯ್ಸಿದ್ದಕ್ಕೇ, ದೇವರು ನಿನಗೆ ನಾಲ್ಕು ರೂ. ಚೌರ ಮಾಡಿದ" ಎಂದ. ನಾನು "ಭಿಕ್ಕೂ, ಪರಮ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ವಾಸುದೇವಸ್ಸರ್ವಮಿತಿ ಸಮಹಾತ್ಮಾಸು ದುರ್ಲಭಃ. ಈಶ್ವರನ ಕೃಪೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಮ ಸವೆಯದೆ ಅದು ಹೇಗೆ ದೊರೆತೀತು.

ಶಿಷ್ಯಾ ಕೇಳು : ಜೀವನ ಮುನಿರಾಬಾದಿನ ಸೂರ್ಯಾತಪದಂತಿದೆ. ನಾವಿಂದು ಅಲೆದಂತೆ ಜೀವಿಗಳು ಜೀವನರಸವನ್ನರಸಿ ಅಲೆಯುವರು. ಜೀವನ ಬೀರಿನಂತೆ ಕಹಿಯಾಗಿದೆ. ಕುಡಿಯದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ. ಜೀವರಸ ಸಿಹಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಸತ್ಕರ್ಮ, ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು ಆವಶ್ಯಕ. ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ನಿಶಾ ಏರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೇನು. ಸ್ವಕರ್ಮ ರತನಾಗಿರಲೇಬೇಕು ಮಾನವ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾವ ಯಮನಂತೆ ಕಾದಿದಾನೆ. ಇವೊತ್ತೇ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಛಾರ್ಜಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡು. ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಈ ಕರ್ಮಚಕ್ರ ಪ್ರವರ್ತನೆ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕವಾಗಿ ಬಾಳಲಿ" ಎಂದೆ.

— ಅ. ರಾ. ಸೇ.

ಏನು ಮೋಜಣ್ಣ !

('ಏನು ಜಾಣೇನಂನೋಜಣ್ಣ' ಎಂಬ ಜನಪದ ಗೀತೆಯಂತೆ)

ಏನು ರೂ–ಪೇನುಬೇಡಗಣ್ಣ
ಕಾಲೇಜಿನ್ಹುಡಿಗ್ಯವಳೇನುಜಾ–
ಣೇನು ಮೋಜಣ್ಣ— ॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಕಾಲೇಜ್ನಂತ ಹೋಗ್ತಿದ್ನೆಣ್ಣ
ಸೈಕಲ್ಹತ್ತಿ ಹೊಂಟಿದ್ನೆಣ್ಣ
ಇದ್ರಿಗೇ ಅವಳ್ಬಂದಳಣ್ಣ
ಬೆದ್ರಿದ್ಹಂಗೆ ಕಂಡಳಣ್ಣ
ಬಾಣದಂಥ ನೋಟವಣ್ಣ
ತ್ರಾಣ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದೇನಣ್ಣ
ಯಾಕೆ ಬಿದ್ದೆಂತ್ಕೇಳಿದ್ಲಣ್ಣ
ಜ್ವಾಕೆ ತಪ್ತೆಂದ್ಹೇಳಿದ್ನೆಣ್ಣ
ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಕೂಡಿತಣ್ಣ
ಪ್ರೇಮ ಎದೆ ಹೊಕ್ಕ್ಯಾಡಿತಣ್ಣ
ಬಿಲ್ಲಿನ್ಹಂಗೇ ಬಳುಕಿ ನಡೆವೋ
ಮಲ್ಲಿಗೇಯ ದಂಡೆ ಮುಡಿದವಳೇ
ನುಜಾ–ಣೇನು.... ॥ ೧ ॥

ಸೊಂಟ ಸಿಂಹದ ಸೊಂಟವಣ್ಣ
ಕೋಗಿಲೇಯ ಕಂಠವಣ್ಣ
ತೊಂಡೆಹಣ್ಣಿನ ತುಟಿಗಳೋ–ಎಳೆ
ಬೆಂಡೆಕಾಯಿನಂಥ ಬೆರಳು
ಕೆಂಡಸಂಪಿಗೆ ಮೂಗು–ಟೆನ್ನಿಸ್
ಚಂಡ ಜೋಡಿ ಎದೆಯಮೇಲೆ
ಹಂಸದಂಥಾ ನಡಿಗೆಯಣ್ಣ
ನವಿಲಿನಂಥಾ ಉಡಿಗೆಯಣ್ಣ
ಮೀನಿನಂಥ ತುಂಟ ಕಣ್ಣು
ಜೇನಿನಂಥ ಪ್ರೇಮದ್ಹೆಣ್ಣು
ಏನು ಹೇಳಲಿ ಅದರ ಮೋಜನ್ನ–
ಕಾಲೇಜಿನ್ಹುಡಿ.... ॥ ೨ ॥

ಕ್ಲಾಸುಗೀಸಿಗೆ ಚಕ್ರಕೊಡಿಸಿ
ಪಾರ್ಕಿಗೇ ನನ್ಜೊತೆಗೆ ಬಂದು
ಸಿನಿಮಕ್ಹೋಗಣ ಎಂದಳಣ್ಣ
ಥೇಟ್ಗುಲಾಬಿ ಅವಳ ಬಣ್ಣ
ಹಲ್ಲು ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಯಣ್ಣ
ಬಳ್ಳಿಯಂತೆ ನನ್ನ ತಬ್ಬಿ
ಮಳ್ಳಿ ಮಾತು ಆಡ್ಯಾಳಣ್ಣ
ಸುಳ್ಳೆ ಒಮ್ಮೆ ನಕ್ಯಾಳಣ್ಣ
ಮಳ್ಳಿ ಮಾತನು ಆಡಿ ಪ್ರೇಮದ
ಕಳ್ಳಿ ಕುಡಿಸಿದ ಬೆಡಗ್ಯವಳೇನುಜಾ ॥ ೩ ॥

ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ಹೋದಳಣ್ಣ
ಸೋಫದ್ಮ್ಯಾಲೆ ಕೂಡ್ಸಿದ್ಲಣ್ಣ
ಕಾಫಿ ಗೀಫಿ ಮಾಡಿದ್ಲಣ್ಣ
ಟೋಫಿ ಬಿಸ್ಕಿಟ್ ತಂದಳಣ್ಣ
'ಏಳೊ ಗೆಣೆಯಾ ಯಾಕೆ ಕುಂತೆ
ಬಿಸಿಯ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುವಂತೆ
ಪ್ರೇಮದ್ಹುಳ್ಯಾಗಿಂದೆ ಸಂತೆ
ನಾನೆ ರತಿ ನೀ ಕಾಮನಂತೆ'
ಬೆಲ್ಲದಂಥ ಮಾತನಾಡಿ
ಮೆಲ್ಲಗೊಂದು ಪದವ ಹಾಡಿ
ಮಲ್ಲಿಗೇಯೆ ನಗುವನಕ್ಕು
ಗಲ್ಲ ಕಡಿದ್ಮುದ್ದಾಡಿದೊ–ಹೆಣ್ಣ್ವಳೇನುಜಾ
॥ ೪ ॥

ಅಂಗ್ಡಿಮನೆಗೆ ಹೋದೆನಣ್ಣ
ಚೋಟುದ್ದೊಂದು ಬೀಡಿಕೊಂಡೆ
ಗೇಣುದ್ದಾ ಸಿಗ್ರೇಟು ಕೊಂಡೆ
ಮಾರುದ್ದಾ ಚೀರೋಟು ಕೊಂಡೆ
ಕ್ವಾಣೆಗ್ಬಂದು ಕುಂತುಕೊಂಡೆ
ಬತ್ತಿ ಸೇದ್ತಾ ಅವಳ್ದೆ ಚಿಂತೆ
ವರ್ಷ ಮುಗಿದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಬಂತೆ
ಬಂದರಷ್ಟೇ ಅಷ್ಟೇನಂತೆ
ಆ ಪರೀಕ್ಷೆಗು ಹೋಗಿ ಕುಂತೆ
ಅಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಗೀದೆ ಚಿಂತೆ
ಗಾಜಿನಂಥ ಗಲ್ಲದ್ಗಿಣ್ತೆ
ಸೂಜಿಯಂಥ ಬುದ್ಧಿಗೆಣ್ತೆ
ನಾನು ಫೇ-ಲವಳು ಪಾಸಣ್ಣ ॥ ೫ ॥

ದಿಳ್ಳಿಗೋದಾಕ್ಹೋದಳಣ್ಣ
ಹಳ್ಳಿಗೇ ನಾ ಬಂದೆನಣ್ಣ
ಅಪ್ಪ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ್ನಣ್ಣ
ತೆಪ್ಪರಾಕಿ ಕೊಟ್ಟನಣ್ಣ
ಕರಿಯ ಕ್ವಾಣ ನಂಥ ಹೆಣ್ಣ
ಕೊರ್ಳಿಗೇ ಗಂಟ್ಹಾಕಿದ್ನಣ್ಣ
ಎಲ್ಲಿಗ್ಹೋದ್ಳೋ ನನ್ನ ಹುಡ್ಗಿ
ಬಿಲ್ಲಿನ್ಹಂಗೆ ಬಳುಕೊ ಹುಡ್ಗಿ
ತಿಂಗ್ಳು ಮುಗಲ್ನಗೆ ತಂಗ್ಳುಮುದ್ದೆ
ಅಂಗ್ಳದಾಗೆ ಮಕಾಡೆ ಬಿದ್ದೆ
ಯಾರ್ಗೆ ಬೇಕೋ ದೇವ್ರು ದಿಂಡ್ರು
ತ್ವಾಟ ತುಡ್ಕೆ ಮಕ್ಳು ಹೆಂಡ್ರು
ನೀಟ ಬೈತಲೆ ತಗ್ದ ಹುಡ್ಗಿ
ಚಾಟಿಯಂಥಾ ನೋಟದ್ಹುಡ್ಗಿ
ಓಟ ಕಿತ್ತ-ತ್ಲಗೋಡಿದ್ಲಣ್ಣ
ಕಾಲೇಜಿನ್ಹುಡಿಗ್ಯೆ ॥ ೬ ॥

—ಅ. ರಾ. ಸೆ

ಅನಾಥಾಶ್ರಮದ ಸ್ವಯಂಸೇವಕನು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಲು ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಬಂದನಂತೆ—ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಕುಬೇರಾಚಾರಿ ಮನಕರಗಿ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ನೋಟನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು....ಸೂರ್ಯನೊಲಿಯಲಿ ನಿಮಗೆ ಎಂದನಂತೆ—

—ನಾಡಿದ್ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕನು ಕುಬೇರಾಚಾರಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿನ ಝಾವ ೨ ಗಂಟೆಗೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ೧೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು—ಅಯ್ಯಾ ನೀವಂದಂತೆ ಸೂರಯ್ಯನ ಮೇಲೆ ಆ ರೂಪಾಯಿನನ್ನಾಡಿದೆ—ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಅವಳೇ ಮೊದಲಿಗಳಾದಳು ನಿನ್ನೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ—೨೦೦೦ ಬಂತು—ನಿಮಗರ್ಧ" ಎಂದು.

* * *

ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರು ಮಾನವನ ಅಂಗರಚನೆಯ ವಿಷಯ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ—ಅಸ್ಥಿಪಂಜರಗಳ ಸಹಾಯ ಪಡೆದು. "ಇಷ್ಟೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ನೋಡಿ ಗಂಡಸರಿಗೂ ಹೆಂಗಸರಿಗೂ ಎಂದು ಅರುಹಿದನಂತೆ.

—ಜೈ! ವ್ಯತ್ಯಾಸ!! ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ, ಸರ್ಕಾರದ ಸೂಚಿತವಾಗಿ ಸೇರಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕೂಗಿ ಕೊಂಡನಂತೆ.

ಕೆಂಪಾ ಪುರದಲ್ಲಿ ಇರುವೆ

—

ಇರುವೆಗಳ ಉಪಟಳ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸರದು ಯಾವಾಗಲೂ ದೂರಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಪಾಪ, ಅಷ್ಟೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಜಂತುವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಹಾಗೆ ಹುಲಿ ಕಂಡವರಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೋ ಎಂದು ಭರ್ತ್ಸನೆ ಮಾಡಿ ನಾವು ಅವರ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸುವುದಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯೆಂಬುದು ನಿಜ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಅವು ಹಾಸಿಗೆಯೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ ನಿದ್ದೆಗೇಡುಮಾಡಿದ್ದುಂಟು ಆದರೂ ಅವುಗಳಮೇಲೆ ನನಗೆ ದ್ವೇಷವಿರಲಿಲ್ಲ. ಶ್ವಯಿಟ್ಸರ ಮಹಾಶಯನ ಪಟ್ಟಶಿಷ್ಯನೋ ಎಂಬಂತೆ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಈ ಭೂತಲದಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾದ ಹಕ್ಕಿದೆ, ಈ ಪ್ರಪಂಚ ಮಾನವ ವರ್ಗಕ್ಕೇ ಮೀಸಲಲ್ಲ ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ, ಇರುವೆ ಯೆಂದರೆ ಒಂದು 'ಪಾಪದ' ಜಂತು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮಹಾ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ, ಎಂದು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಹತ್ತಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇರುವೆಯೇನಾದರೂ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಹಾಲು ಬೇಡವೆಂದು ರಾದ್ಧಾಂತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆಗ ನಮ್ಮಜ್ಜಿ "ಇರುವೆ ಬಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹಾಲು ಬೇಡವಂತೆ! ಕುಡಿ ಕುಡಿ! ಇರುವೆ ತಿಂದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಾಕು ನಿನ್ನ ಹಗರಣ!"— ಎಂದು ಗದರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವೆಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಲು ಹೇಳಿದಾಗ "ಇರುವೆ ತಿಂದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುತ್ತಾರೆ"— ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಅದನ್ನೋದಿ "ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು ಹಾಗಂತ?"-- ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಮೇಸ್ಟರು. "ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಸಾರ್"— ಎಂದೆ. ಅವರು ಅಜ್ಜಿಯನ್ನು ದೂರುವ ಬದಲಿಗೆ "ಥೂ ಥಡ್ಡ" ಎಂದು ನನ್ನನ್ನೇ ಬೈದರು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ "ಥೂ ಥಡ್ಡ"— ಎಂದರು. ಯಾರು ದಡ್ಡರೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇರುವೆಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯ ಬೇಕಾಯಿತು ಆಗ ಇರುವೆಯ ಕಷ್ಟಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಉದ್ಯೋಗಶೀಲತೆ ಮೊದಲಾದು ವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವರ್ಣಿಸಿ ಬರೆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವೆಯೆಂದರೆ ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಜಂತು ಎಂಬಂತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇರುವೆಯ

ಕುರಿತು ಬರೆಯುವಾಗ ಅದರ ಕುರಿತು ಸದ್ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಾಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಯ್ಯೋ, ಮನುಷ್ಯನ ಅಧಃ ಪತನವೇ— ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ ?

ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕಿರುಕುಳಗಳೆಲ್ಲ ದೊಡ್ಡವರಾದ ಹಾಗೆ ತಂಡ ತಂಡವಾಗಿ ಬಂದು ಪೀಡಿಸುವುವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ತೀರ ವ್ಯಾಕುಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ವರ್ಡ್ಸ್‌ವರ್ತ್ ತನ್ನ 'ಓಡಿ'ನಲ್ಲಿ ಎಂಥ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಅಂದು ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕಾಣಲಾರೆ— ಇರುವೆಯನ್ನು ಕೂಡ.

ಇರುವೆಯಿಂದ ಏನು ಮಹಾ ಕಿರುಕುಳ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನೀವನ್ನಬಹುದು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಒಂದು ಇರುವೆ ಏನೇನು ಕೆಲಸಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ನಿಮಗಿಲ್ಲ. ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿ ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಚ್ಚರಿಸಿದವೆ ? ತುಪ್ಪದ ಪಾತ್ರೆಯೊಳಗೆ ಧುಮುಕಿದವೆ ?— ಎಂದೆಲ್ಲ ಕೇಳಿರಿ. ಹೌದು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿದವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಾವೈವರು ಮಿತ್ರರು ಕೆಂಪಾಪುರಕ್ಕೆ ಕೈಕೊಂಡ ಒಂದು ಪ್ರವಾಸದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಕೆಡಿಸಿದವು. ಆ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೆಂಪಾಪುರ ಸುಂದರವಾದ ಚಿಕ್ಕ ಊರು. ಅಲ್ಲಿ ನದಿಯಿದೆ ಸೊಗಸಾದ ಮರಳು ದಂಡೆಯಿದೆ. ರಮಣೀಯವಾದ ಹೊಲದೋಟಗಳಿವೆ. ನಗರದ ಗಲಭೆಯಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಸುಖವಾಗಿದ್ದು ಬರಲು ಹೇಳಿಸಿದ ಸ್ಥಳ. ಅಲ್ಲಿನ ಹಿರಿಯ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಕೂಡ ಬಹಳ ಸಮಯದಿಂದ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಂದುಕೊಂಡು ನಾವೈವರು ಸೇರಿ ಕೆಂಪಾಪುರದ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆವು ಆರೇಳು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಅಷ್ಟೂ ಮಂದಿ ಮಿತ್ರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಂಗಲು ನಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಸಮಯ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆ ಖಾಲಿಯಾದದ್ದು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು. ಮಿತ್ರರು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ಅಡಿಗೆ ಕಾಫಿ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನಾವೇ ತಯಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಕೆಲವು ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಾತ್ರ ಅವರದು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಊಟ ತಿಂಡಿಗಳಲ್ಲಿ ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಸಲವಾದರೂ ಅವರು ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದರೆ ಕೊನೆಯ ದಿನ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವರ ಆತಿಥ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ! ಹೀಗೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು.

ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೆಂಪಾಪುರದ ಮನೆಯನ್ನು ಹೊಕ್ಕಾಗ ಎಲ್ಲವೂ ಹಿತವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ದೆವ್ವದ ಕಾಟದ ಭಯವಿತ್ತು ಮೊದಲಿದ್ದವರಿಗೆ— ಆದರೆ ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮಿತ್ರರು ಅಭಯ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಇದ್ದರೆ ಇದ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿ, ನಾವೈವರು ಅವುಗಳ ಬಳಗಕ್ಕೆ ಸೇರುವುದನ್ನು ಅವು ಆಕ್ಷೇಪಿಸ

ಲಾರವು ಎಂದು ನಮಗೆ ಧೈರ್ಯವಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ ಕಾಣಾತ ನದಿಯ ನೋಟ, ಅದರಲ್ಲಿ ಥಳಥಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಸ್ತಮಿಸುವ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣ ಇವುಗಳಿಗೆ ಮರುಳಾದ ನಮ್ಮ ವೆಂಕಟು, ಕವಿತೆ ಕೊರೆಯಲಿಕ್ಕೋ ಏನೋ, ಕೈ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಕಾಗದವನ್ನ ರಸತೊಡಗಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾಪುರದ ಮಿತ್ರರ ಘಮಘಮಿಸುವ ಕಾಫಿ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಅಪಘಾತ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು. ಕಾಫಿ ಯೇನೋ ಸರಿ; ಇನ್ನು ಊಟದ ಏರ್ಪಾಡು ನಮಗೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಮಿತ್ರರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿದೆವು. "ಈ ರಾತ್ರಿಯ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ" ಎಂದುಬಿಟ್ಟರವರು. ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸ ಪಂಗಡದ ಅಡಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯ ಸಬ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶಾಮಣ್ಣನಿಗೂ ಗೋಪುವಿಗೂ ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬೇಕು.

ಸಬ್ ಕಮಿಟಿಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಂತಲ್ಲ. ಅಡಿಗೆ ಸಬ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಗೋಪು ಶ್ಯಾಮಣ್ಣ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದಂತೆ ಸಂಗೀತದ ಸಬ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ವಾಸಪ್ಪ ಮತ್ತು ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಸದಸ್ಯರು. ವಾಸಪ್ಪ ಕೊಳಲು ಮತ್ತು ಪಿಟೀಲು ತಂದಿದ್ದ. ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಹೇಗೋ ಗಂಟಲು ತಂದಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ಗೀತೆಗಳು ಬೇಕಿದ್ದರೆ ವೆಂಕಟು ಇದ್ದಾನೆ. ಇನ್ನು ಹರಟೆಯ ಕಮಿಟಿಗಂತೂ ಎಲ್ಲರೂ ಸದಸ್ಯರುಗಳೇ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರಬಹುದಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ಹಾಗಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೈವೇಚ್ಛೆ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದೈವೇಚ್ಛೆಯೇನು—ಇರುವೆಗಳ ಇಚ್ಛೆ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು.

ರಾತ್ರಿ ಮಿತ್ರರು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದ ರಸಗವಳವನ್ನೇ ಹೊಡೆದು, ನದಿಯ ದಂಡೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹರಟುತ್ತಾ ಹಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದು ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗಲೇ ಮುಂಬರುವ ಅನಾಹುತದ ಲಕ್ಷಣಗಳು ತೋರಿಬಂದವು. ಚಪ್ಪಲಿ ಕಳಚುತ್ತಿದ್ದ ವೆಂಕಟು 'ಹಾಯ್ ಹೂಯ್' ಎಂದು ಎಗರಾಡತೊಡಗಿದ. ಟಾರ್ಚ್ ತನ್ನಿ ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ಬೆಳಕು ಹಿಡಿದು ನೋಡುವಾಗ ಇರುವೆ ಸಾಲೊಂದು ಅವನ ತುಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ರೇಗಿ ಪ್ರತೀಕಾರ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು ಕಂಡುಬಂತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಜಾರದ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ವಾಸಪ್ಪ, "ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಇರುವೆಗಳಿರುವ ಹಾಗಿದೆ, ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆಯೇ"—ಎಂದು ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದ. ನಮಗೂ ಅವನ ಮಾತು ನಿಜ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಮಾತ್ರ—"ಇರುವೆಗಳೇನೂ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲರೋ; ಅವು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ disturb ಮಾಡದಿದ್ದರಾಯಿತು —ಎಂದು ಅಭಯ ನೀಡಿದರು. ಆದರೂ ನನಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಧೈರ್ಯವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಸುವಾಗ ನನ್ನದನ್ನು ಇತರರ ನಡುವೆಯೇ ಹಾಸಿದೆ. ದೀಪ ಆರಿಸಿ ಮಲಗಿ ಇದ್ದು ನಿದ್ರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹತ್ತುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನು

ವಾಗಲೇ "ಕಡ್ಡಿಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲಿದೆ, ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ" ಎಂದು ಮೊತ್ತಮೊದಲು ಒದರಿದವರು ಸುಬ್ಬರಾಯರು! ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅವರ ಹಾಸುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಇರುವೆಗಳ ಒಂದು ಧಾಳಿಯೇ ನಡೆದಿತ್ತು. ಒಂದೆರಡು ಸಾಹಸಿಗಳು ಆಗಲೆ ಅವರ ಬನೀನಿನ ತೋಳಿನೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಾಧೆಕೊಡಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟ ರಲ್ಲಿ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ 'ನನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ' 'ನನಗೂ ಏನೋ ಕಚ್ಚಿತು' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕೊಡವಿ ನೆಲವನ್ನೊಮ್ಮೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುಡಿಸಿ, ಪುನಃ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿ ಮಲಗಿದರೆ ದೀಪ ಆರಿಸುವುದರೊಳಗೆ "ಥೂ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದಾವೆ ಕಣ್ರೋ" ಎಂದು ಚೀರಿ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ನೆಗೆದರು ಸುಬ್ಬರಾಯರು. "ನಿಮ್ಮ ರಕ್ತ ಸಿಹಿ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತೆ"—ಎಂದ ಗೋಪು ತೂಕಡಿ ಸುತ್ತ. "ಸರಿ, ಕಹಿ ನೆತ್ತರಿನ ನೀನಾದರೂ ಮಲಗಪ್ಪ" ಎಂದು ಹಾಸಿಗೆ ಮಡಿಸಿಟ್ಟು ಸುಬ್ಬರಾಯರು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಷೆರ್ಲಾಕ್ ಹೋಮ್ಸ್ ತಂದು ಓದಲು ಕುಳಿತರು. ಉಳಿದವರು ಅಷ್ಟು ಅತಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಿಪೀಲಿಕಾ ಪಂಗ್ತಿಗಳ ಧಾಳಿ ಬಲವಾಗುವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಕಂಡುಬರತೊಡಗಿದವು. "ಬನ್ನಿ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದು ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟ ವಾಸಪ್ಪ. ನಾವೂ ದಿಙ್ಮೂಢರಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದೆವು ಗೋಪು ಮಾತ್ರ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ ನಡು ನಡುವೆ ಮೈಯುಜ್ಜಿಕೊಂಡಿದ್ದೆಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟೆ— ಯಾವ ಧಾಳಿಗೂ ಅವನು ಬೆದರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಮುಸುಕಿನೊಳ ಗಿಂದಲೇ ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ 'ಥತ್ ಥತ್' ಎಂದ. ನಾವಂತೂ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಳೆದೆವೆಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಂತೂ ಬೆಳಗಾಯಿತು: ಬೆಳಕು ಹರಿದ ಕೂಡಲೇ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಕ್ಕೆವು. ಮುಖ ತೊಳೆದು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ನಿದ್ರಿಸಿದ್ದ ಪುಣ್ಯ ಜೀವಿ ಗೋಪು ಸ್ಟೌವ್ ಹಚ್ಚಿ ಕಾಫಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದ. ಬರುತ್ತಾ ತಂದಿದ್ದ ರೊಟ್ಟಿ ಬೆಣ್ಣೆಯ ಪೊಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ತಕ್ಕುತ್ತೇನೆಂದು ಹೋಗಿದ್ದ ವಾಸಪ್ಪ ಕೋಣೆ ಯೊಳಗಿನಿಂದಲೇ ಅಯ್ಯೋ ಎಂದು ಚೀರಿದ. ಏನು ಹಾವೇ, ಚೇಳೆ, ಎಂದು ಓಡಿಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತೆ ಇರುವೆ ಸಮಸ್ಯೆ! ವಾಸಪ್ಪ ತಲೆಗೆ ಕೈ ಕೊಟ್ಟು ಕುಳಿತಿದ್ದ. "ಇರುವೆ ಕಣ್ರೋ"—ಎಂದ, ಸರ್ವನಾಶವಾಯಿತು ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಗೋಪು ಬಂದು ಬ್ರೆಡ್ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಇರುವೆಗಳನ್ನು ಝಾಡಿಸಿ ತೆಗೆಯತೊಡಗಿದ. ಬೆಣ್ಣೆಯ ಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ವಾಸು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಎಸೆದು ಬಂದ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿ ಒಂದು ಯುದ್ಧ ಗೆದ್ದವನಂತೆ "ಬನ್ನಿರೋ, ಎಲ್ಲಿದೆ ಇರುವೆ ನೋಡಿ" ಎಂದುಬಿಟ್ಟು ಬ್ರೆಡ್ಡನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಂಚಿದ. ಸುಬ್ಬರಾಯರು ತನಗೆ ಬೇಡವೇ ಬೇಡ ಕಾಫಿ ಮಾತ್ರ ಸಾಕು ಎಂದರು. ನಿದ್ದೆಗೆಟ್ಟ ದ್ದರಿಂದಲೋ ಏನೋ ನಮಗಂತೂ ಅಸಾಧ್ಯ ಹಸಿವು. ಬ್ರೆಡ್ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ

ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತುಣುಕನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಾಯೊಳಗಿಡಲು ಹೋಗಿದ್ದ ವೆಂಕಟು "ಅಯ್ಯೋ ಇರುವೆ ?" ಎಂದು ಬ್ರೆಡ್ಡನ್ನು ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟ. ನಾವು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ತುಂಡನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದೆವು. ಹೌದು! ಬ್ರೆಡ್ಡಿನ ಪದರುಗಳಿಂದ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಇರುವೆ ಇಣಿಕಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ತುಂಡು ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಒಳಗಡೆ ಥಂಡಿಯಾಗಿದ್ದಾವೆ. ಚೀಲು ಕೊಡವಿದಂತೆ ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಡವಿಬಿಟ್ಟೆವು. ಆದರೆ ಗೋಪು ಮಾತ್ರ "ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ— ತಿನ್ನಿರೋ"—ಎಂದ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಪಾಲನ್ನು ಮುಗಿಸಿಯೇ ಮುಗಿಸಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಾಪುರದ ಮಿತ್ರರು ತಮ್ಮದೇ ಇಡ್ಲಿ ಚಟ್ಣಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ನಮ್ಮ ಉಪಹಾರವೇನೋ ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅವಸ್ಥೆ ಅವರಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ತಿಳಿದುಹೋಗಿ "ಅವರು ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಫಜೀತಿ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಡಬಾರದೆ"—ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಾಯಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಅದರೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಠ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಅಡಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಬೇಕೆಂದೂ ಮಿತ್ರರೂ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆವು

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಊರಿನ ವೃದ್ಧ ಗೃಹಸ್ಥರೊಬ್ಬರು ಬಂದರು. ಮಿತ್ರರು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಏನು ಸ್ವಾಮಿ "ನಿಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಇರುವೆ ಜಾಸ್ತಿಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಸುಬ್ಬರಾಯರು.

"ಇಲ್ಲಿನದು ಸಿಹಿಮಣ್ಣು ಸ್ವಾಮಿ. ಇರುವೆ ಕಾಟ ಕೊಂಚ ಜಾಸ್ತಿ" ಎಂದವರು ನಗುತ್ತಾ ಅವು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಕರೆಂಟಿಗೂ ಜಗ್ಗುವುದಿಲ್ಲ ಸ್ವಿಚ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ರಬ್ಬರು ತಿಂದು ದೀಪವಿಲ್ಲದಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ" ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದಾಗ ನಮಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಚಳಿ ಹೊಕ್ಕಹಾಗಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ಘಳಿಗೆ ಘಳಿಗೆಗೂ ಅವರ ಮಾತಿನ ಯಥಾರ್ಥತೆಯ ಅರಿವಾಯಿತು ನಮಗೆ. ಅವು ನಾವು ತಂದಿದ್ದ ತುಪ್ಪದ ಬಾಟಲೊಳಗೆ ಕೂಡ ಪ್ರವೇಶಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಗೋಪು ಅದನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಕಾಯಿಸಿ ಸೋಸಿ ತೆಗೆಯುವಾಗಲೇ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದೆವು. ಇಲ್ಲಿನ ಮಿತ್ರರಿಗೂ ಇತರ ಹೊಸ ಪರಿಚಯದವರಿಗೂ ಕೊಡೋಣ ಎಂದು ತಂದಿದ್ದ ಮೈಸೂರುಪಾಕು. ಬೂಂದಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಕಟ್ಟು ಇರುವೆ ಮುದ್ದೆಗಳಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. "ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನಿ, ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ತಂದು ಹರವಿ ನೋಡೋಣ"— ಎಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿದ ಗೋಪು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅದರಿಂದೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ- ಬಿಸಿಲ ತಾಪಕ್ಕೆ ಶತ್ರುಗಳು ಕೊಂಚ ಚದರಿದಂತೆ ಕಂಡರೂ ಸೇಕಡಾ ಐವತ್ತರಷ್ಟು ವೀರಾಗ್ರಣಿಗಳು ತಿಂಡಿಯ ರಾಶಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯುವುದಾದರೂ ಈ ರಸದೌತಣವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮುಗಿಸಿಯೇ ಸಾಯುತ್ತೇವೆಂಬ ಛಲ ತೊಟ್ಟು ಅವು ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತವಾದವು.

ಬಿಸಿಯೇರಿದ ತಿಂಡಿಯ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಅವು ಅಸುವನ್ನು ನೀಗಿದ್ದರಿಂದ ನಮಗೇನೂ ಶತ್ರು ನಾಶದ ಆನಂದವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪಿಪೀಲಿಕಾ ಶವಗಳಿಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದಿದ್ದ ಆ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಯಾರು ತಿನ್ನಬೇಕು ?

ಅಂತೂ ನಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆಲ್ಲ ತಣ್ಣೀರೆರಚಿದಂತಾಯಿತು. ನಾವು ಏಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆಂಬುದೇ ಮರೆತು ಹೋಗಿ ಇರುವೆ ಸಮಸ್ಯೆಯೊಂದೇ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಿತು. ಇರುವೆಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನೇನು ಉಪಾಯಗಳಿವೆ ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದೇ ಯೋಚಿಸಿದ್ದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಸ್ತುವನ್ನೂ ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಿಟ್ಟು, ಅದರಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಾಕಿ, ಅದರೊಳಗಿಟ್ಟರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದ ಗೋಪು. "ಅವು ಕಂದಕವನ್ನು ಈಜಿಬಂದು ಅಗ್ಗ ಹತ್ತಿದರೆ ?" ಎಂದು ಶಂಕೆ ತೋರಿಸಿದ ಶಾಮಣ್ಣ. "ಅಷ್ಟು ಬಟ್ಟಲುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸೋಣ ?" ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂತು. "ಇತರ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ರಾಯರೇ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ"—ಎಂದು ರಾಯರ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ. ರಾಯರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕುಳಿತು ನಸುನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತರರ ದುರವಸ್ಥೆಯ ಮುಂದೆ ಇಂಥ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಮಂದಹಾಸಗಳು ಗ್ರಹಸ್ಥಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬರಾಯರು "ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಇರುವಂತೆ ನಮಗೂ ಕೂಡ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗಲು ಒಂದೊಂದು ಬಟ್ಟಲು ಬೇಕಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಲು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೋ ಎಂದು ನಕ್ಕೆವು. ಆದರೆ ಅದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಂಕಟದಿಂದಾಗಿ ಬರುವ ನಗು.

ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮೌನ ಮೆರೆಯಿತು. ಅನಂತರ ವೆಂಕಟು ಏನೋ ಹೊಸ ಹುರುಪು ಬಂದವನಂತೆ "ಏನು ಇರುವೆಗಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿರೋಣವೇ ? ನದಿಗೆ ಹೋಗೋದು ಯಾವಾಗ ಈಜಾಡುವುದು ಯಾವಾಗ ?" —ಎನ್ನುತ್ತಾ ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಸರಿ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ನಾನದ ಬಟ್ಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟೆವು. ನಾನು ಮತ್ತು ಗೋಪು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹಿಂದಾಗಿ ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಘಂಟೆ ಆಗಲೇ ಹತ್ತಾಯಿತು ಕಣೋ! ಇನ್ನೂ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಬಂದು ಅಡಿಗೆ ಯಾವಾಗ ? " ಎಂದ ಗೋಪು. "ಅಡಿಗೆ ಮಹಾ ಏನು ಬಿಡು ; ಒಂದಿಷ್ಟು ಅನ್ನ ಬೇಯಿಸಿಬಿಡು. ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಮೊಸರು ರಾಯರು ಕಳುಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಅಂಥ ಹಸಿವೇನಿಲ್ಲ ಇವತ್ತು ; ಟಿಫನ್ ಬಲವಾಗಿದೆ" ಎಂದೆ. "ನದೀಲಿ ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಕಾಲ ಈಜಿ ಬಂದಮೇಲೆ ಇದೇ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೀಯಾ ಎಂದು ಗೋಪು ನನ್ನನ್ನೇ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ. ಅಂಥ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡಲು ನನಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಅಂತೂ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಇರುವೆ ಕಾಟವಿಲ್ಲದೆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ಈಜಿ ಬಂದೆವು ಆದರೆ ನದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಮರೆಯಲಿಲ್ಲ. "ಜೋಕೆ

ಇರುವೆಗಳಿವೆಯೋ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಎಚ್ಚರಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊಸಳೆ ಭಯ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಗೋಪು ಭಾವಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೊಟ್ಟೆ ಚುರು ಚುರು ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲು ಅಷ್ಟು ಕಾಫಿ, ಆಮೇಲೆ ಊಟ ಎರಡು ಗಂಟೆಗಾದರೂ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದೆವು. ಕಾಫಿಗೆ ಸ್ಟೋವು ಹತ್ತಿಸಿದ್ದಾಯಿತ.- "ಹಾಲು ಭದ್ರ ತಾನೆ ?" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರು ಸುಬ್ಬರಾಯರು. "ಯಾಕೆ ನಿಮಗೆ ಭಯ ?" ಎಂದ ಗೋಪು. ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಹಾಲಿಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಒಂದು ಬಟ್ಟಲಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿ ಅದರೊಳಗೆ ಹಾಲಿನ ಪಾತ್ರೆಯಿಟ್ಟಿದ್ದ ಜಾಣ ಆದರೆ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಇರುವೆಗಳು ಮುತ್ತಿದ್ದವು "ಏನು ಇರುವೆಗಳು ಈಜುತ್ತಾವೆಯೋ" ಎಂದು ದಿಙ್ಮೂಢನಾಗಿ ಉಗುರು ಕಡಿಯತೊಡಗಿದ ಗೋಪು. ಸುಬ್ಬರಾಯರು 'ಹೋ' ಎಂದು ನಕ್ಕರು. ನಾನು ಮತ್ತೂ ಕೊಂಚ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅರ್ಥವಾಯಿತು ಹಾಲಿನ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಅದರಮೇಲೆ ಒಂದು ಸೌಟನ್ನು ಹೇರಿಡಲು ಗೋಪುವಿಗೆ ಯಾವ ದೇವರು ಬುದ್ಧಿ ಕೊಟ್ಟರೋ ಕಾಣೆ. ಆ ಸೌಟಿನ ಬುಡ ಗೋಡೆಗೆ ತಗುಲಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾದ ಹಾಗೆ ತಾನೆ ?

"ಸದ್ಯ ಇದಕ್ಕೆ ಇರುವೆ ಭಯವಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾ" ಸುಬ್ಬರಾಯರು ನಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿ ತೆಗೆದು ಒಂದು ಚಿಟಿಕೆ ಏರಿಸಿದರು. "ಇವುಗಳಿಗೂ ಹಾಗೆಯೇ ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ" — ಎಂದು ಉಳಿದವರು ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚಿದರು. ನಾನು ನನ್ನ ಗೋಳನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಒಂದು ಒಟ್ಟೆಲು ತಣ್ಣೀರಿಗೆ ಶರಣು ಹೋದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಊಟ ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ನಮ್ಮ ಅವಸ್ಥೆ ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೇನು ಕಡಿಮೆ. "ಅಯ್ಯೋ, ಯಾಕೆ ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರಿ ? ಅಡಿಗೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಾ ಇದೆಯಲ್ಲ !" ಎಂದ ಶಾಮಣ್ಣ. ಆಗ ಸುಬ್ಬರಾಯರು "ಥೂ ನಾಚಿಕೆಗೇಡು ಕಣ್ರೋ" ಎಂದರು. ಅವರು ಯಾವ ಅರ್ಥ ದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ವಿವರಿಸುವಂತೆ ನಾವು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹುಚ್ಚು ನಗುಮಾತ್ರ ನಕ್ಕೆವು. ಅನ್ನದೇಶರಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿ ಬಂದ ಗೋಪು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸದ ಒಂದು ಘಟ್ಟ ಮುಗಿಯಿತು.

ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಎರಡು ತರದ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡಲು ಮನಸ್ಸಾಗದೆ ಗಂಟು ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅದೇ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವರ ಮನೆಗೇ ಹೋಗಿ ತಂಗಿದೆವು ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ದೊರೆತ ಕಿರುನಗೆಯ ಸ್ವಾಗತ ಯಾಕೋ

ನಮ್ಮನ್ನು ತಲೆತಗ್ಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ನಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸದ ಮುಂದಿನ ಭಾಗ ನಾವೆಣಿಸಿದಂತಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸುಗಮವಾಗಿಯೇ ಸಾಗಿತು. ಆ ವಿವರ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಕ್ತ ವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪಿಪೀಲಿಕಾಸುರನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಸುಬ್ಬರಾಯರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಜಠರ ಬಾಧೆಯಿದೆ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ವೈದ್ಯರು ಕೊಟ್ಟ ಯಾವುದೋ ಮಾತ್ರೆಯನ್ನು ಜೇನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ತೇಯ್ದು ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರವಾಸ ಹೊರಟು ಬರುವಾಗ ಅವರು ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಜೇನು ತುಪ್ಪವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮುನ್ನಾದಿನ ಕೆಂಪಾಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದಿಳಿದ ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮರೆತೇಹೋಗಿತ್ತು. ಮಾರನೆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಿತ್ರರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೋಜನವಾದ ಕೂಡಲೆ ಅವರು ಮಾತ್ರೆಯನ್ನೂ ಜೇನುತುಪ್ಪದ ಸೀಸವನ್ನೂ ಹೊರತೆಗೆದರು. ಪ್ರಯಾಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೇನು ಚೆಲ್ಲಿ ಹೋಗದಂತೆ ಭದ್ರವಾಗಿ ಬಿರಡೆಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅರಗು ಕಾಯಿಸಿ ಹುಯ್ದಿದ್ದರು. ಆದರೇನು, ಸೀಸೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ದೀಪದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಅದರೊಳಗೆ ಕೇವಲ ಗಾಳಿ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ರಾಯರು ಸೀಸವನ್ನು ತೆಗೆದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕುಕ್ಕಿದರು. ಮಾತಿಲ್ಲ ನಗುವಿಲ್ಲ. ಖಾಲಿ ಸೀಸಕ್ಕೆ ಏನಂತ ಬಿರಡೆಹಾಕಿ ಈ ರೀತಿ ಸೀಲುಮಾಡಿದಾರಪ್ಪ ಎಂದುಕೊಂಡೆವು. "ಜೇನುತುಪ್ಪ ಕಾಣಿಸೋದಿಲ್ಲವೇನ್ರೋ ಒಳಗೆ" ಎಂದರು ಕೊನೆಗೆ. ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ಪರೀಕ್ಷಿ ಸಿದರೂ ನಮಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದು ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾರ್ಕಿನ ಹುಡಿ ಮಾತ್ರ. ಕೊನೆಗೆ ನೋಡುವಾಗ ಬಿರಡೆಯ ಮೇಲೆ ಸಾಸಿವೆಯಷ್ಟು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅರಗು ಬಿದ್ದಿರದೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ರಂಧ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಸೂಟ್‌ಕೇಸಿನೊಳಗಿನ ಆ ಜೇನುತುಪ್ಪದ ಸೀಸೆ ಯನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಬಿರಡೆಯಲ್ಲಿ ಅರಗು ಬೀಳದ ಆ ಪ್ರದೇಶ ವನ್ನೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ಸುರಂಗ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ ಮಧು ಸೇವನೆ ಗೈದು ಸೀಸೆ ಯನ್ನು ತೊಳೆದಿಟ್ಟಂತೆ ಮಾಡಿ ಹೊರಟುಹೋದ ಪಿಪೀಲಿಕಾ ಭಟರ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಭಲೆ ಎನ್ನದಿರಲಾಗಲಿಲ್ಲ ನಮಗೆ! ಗುಣ ಸಾಹಸಗಳಿಗೆ ಮತ್ಸರವುಂಟೆ ?

ಕೆಂಪಾಪುರದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದೆವ್ವಗಳ ಕಾಟವಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥ ಕೊನೆಗಂತೂ ನಮಗೆ ಮುಂದಟ್ಟಾಯಿತು. ಐದು ಮಂದಿ ದ್ವಿಪಾದಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗ ಟ್ಟಿಸಿದ ಆ ಜಂತುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ದೆವ್ವಗಳಲ್ಲ! ಬದುಕಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ಅವು ಕೊಟ್ಟ ಪೀಡೆಯನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

"Man is the hardiest of animals" ಎಂದವನು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯ ಚಟಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದವನಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ

ಮಾನವನನ್ನು ವಿಾರಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಚಳ್ಳೇಹಣ್ಣು ತಿನ್ನಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಇರುವೆ ಅಂಥ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆನ್ನಬಹುದು.

ಈಗ ಹುಟ್ಟಡಗಿಹೋಗಿರುವ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ, ಮಾನವನೂ ಕೂಡ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿನಾಶಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಸಂತಾನ-ನಿರ್ಮೂಲನವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಈ ಭೂತಲದ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಂತೂ ಇರುವೆಯೆಂಬುದು ಖಂಡಿತ. ಏಕೆಂದರೆ ಇರುವೆಯಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಜಂತು ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಡಾರ್ವಿನ್ ಏನೇ ಹೇಳಿರಲಿ, ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಏನೇ ಹೇಳಲಿ, ಜೀವರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೇ ಅಗ್ರಾಸನ ಎಂಬುದು ಅನುಮಾನಾಸ್ಪದ ವಿಷಯ.

'ಇನ್ನು ತನಗೆದುರಿಲ್ಲವೆಂಬ' ಮಾನವನ ಮದ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಅರಿತೆವು.

— ರಾಮಿ

ಜಟ್ಕಾ ಠೋಕರ್ ಹೊಡೆಯಿತು. ಸಾಬಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ—ಕುದುರೆ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು—ಹಠಾವ್ ಎಂದು ಸಾಬಿ ಕುದುರೆಗೆ ಹೇಳಿದ –

—ನನಗೆ ಹಿಂದಿ ಬರೋದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕುದುರೆ ಕೆನೆಯಿತಂತೆ—

* * * *

ಹೆಸರಾಂತ ಖುಷೀ ಭವನದ ಮಾಲೀಕ ತರಕಾರಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಹೋದನಂತೆ—ಬಟಾಣಿ ಬೆಲೆ ಕೇಳಿದನಂತೆ—ವೀಸೆಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬಂತಂತೆ—

—ಹಾಗಾದರೆ ನಾಯಿ ತರಕಾರಿ—ನುಗ್ಗೇಕಾಯಿ ವೀಸೆ ಎಷ್ಟು ಎಂದನಂತೆ ಮಾಲೀಕ—

– ನಮ್ಮ ನಾಯಿ ಏನು ಹಾಕಿದರೂ ತಿನ್ನುತ್ತೆ—ತೆಪ್ಪಗೆ—ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬಂತಂತೆ—

* * * *

ಈ ದಿನವೇ ನೋಡಿ—

ಬೆಂಗಳೂರು **ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್** ಚಿತ್ರಮಂದಿರದಲ್ಲಿ—

ವಿಕ್ರಮ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ಸ್‌ರವರ—

ಕುಟುಂಬ ಗೌರವಂ

—ತೆಲುಗು

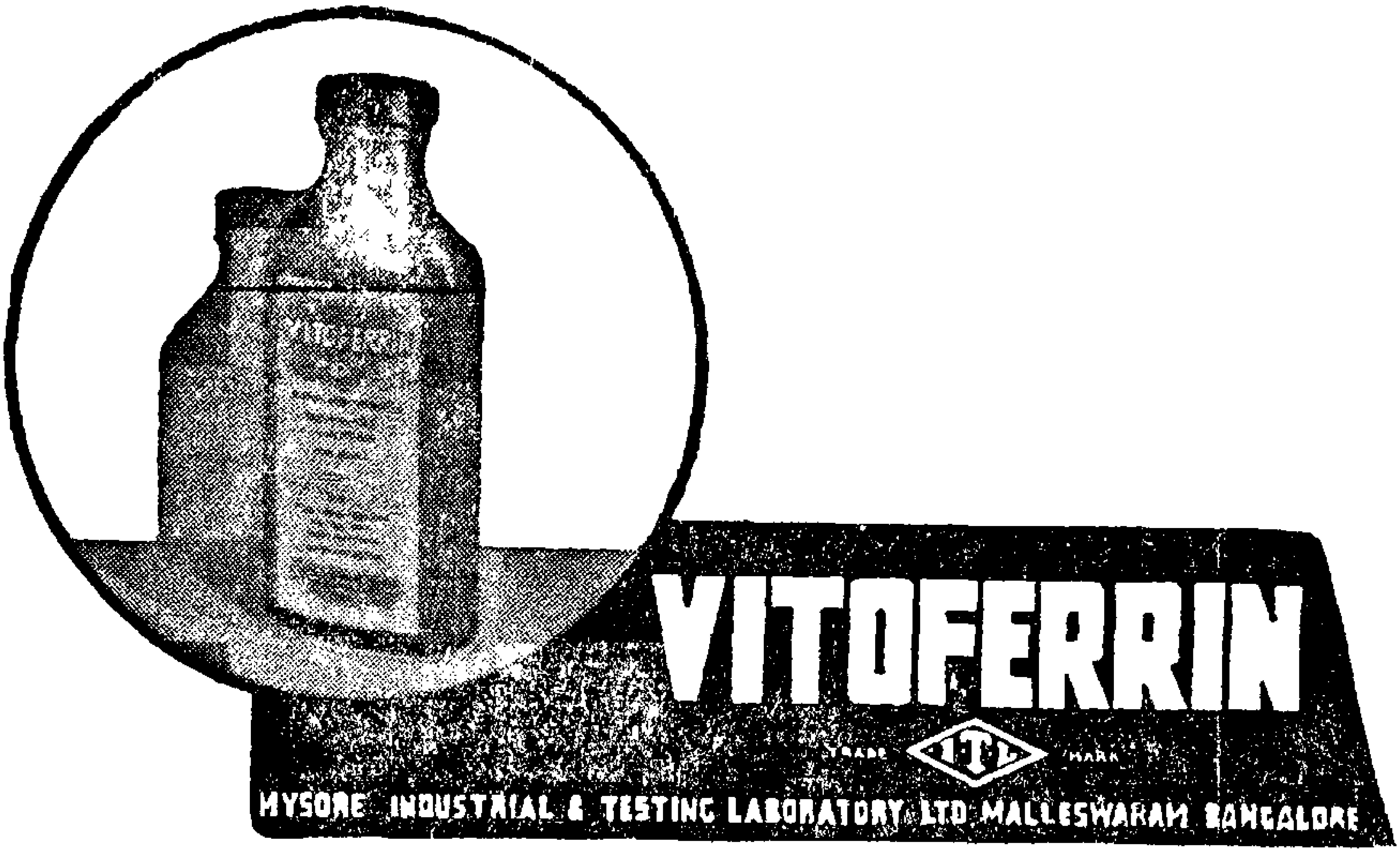
ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಮನರಂಜನೆ ನೀಡುವ ಉತ್ತಮ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಚಿತ್ರ

ಒಂದು ಕುಟುಂಬದ ಗೌರವ, ಘನತೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಲು
ಆದರ್ಶದಂಪತಿಗಳಿಬ್ಬರು ಕಾಯಾ, ವಾಚಾ, ಮನಸಾ
ದುಡಿದ ಬಗೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುವ ಮನೋಜ್ಞ
ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಥಾಚಿತ್ರ

ಕುಟುಂಬ ಗೌರವಂ

ದುರ್ಯೋಚನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಶಿಥಿಲಗೊಂಡ ಮನೆಯನ್ನು
ಮತ್ತೆ ಆನಂದ ಗೋಕುಲವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ತರುಣನೊಬ್ಬನ
ಕಥೆಯಾದ ಈ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಬೇಕು.
ಮನೆ ಮಂದಿ—ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರೊಡಗೂಡಿ ಇಂದೇ ನೋಡಿ!

ವೈಟೋಫೆರಿನ್

(ಆಧುನಿಕ ಶಕ್ತಿವರ್ಧಕ ಟಾನಿಕ್)

★ ಇದರಲ್ಲಿ "ಎ" "ಬಿ" ಮತ್ತು "ಡಿ" ಎಂಬ ವೈಟಮಿನ್ನುಗಳೂ, ಐರನ್, ಕ್ಯಾಲ್ಸಿಯಂ ಮುಂತಾದ ಲೋಹ ವಿಶೇಷಗಳೂ, ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ತಾಮ್ರವೂ, ಮತ್ತು ಮಾಲ್ಟ್‌ಸಾರ, ಜೇನುತುಪ್ಪಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಒಂದು ಅಮೃತಪಾನ. ಇದರಲ್ಲಿ ದೇಹಶಕ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಕಲ ಔಷಧಗಳ ಸಮೂಹವೂ ಇದೆ. ಖಾಯಿಲೆಯಿಂದ ಎದ್ದವರಿಗೂ, ಬಸುರಿ ಬಾಣಂತಿಯರ ದೇಹದಾರ್ಢ್ಯಕ್ಕೂ ಇದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಔಷಧ. ಸೇವಿಸಲು ಬಹಳ ರುಚಿಯಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಮಧುರವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ★

★ ★

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್ ಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - - - ಬೆಂಗಳೂರು 3.

REG. NO. M. 4718 KORAVANJI. APRIL 1958

Printed by B. S. Iyengar, Bangalore City.

Publisher—B. N. Gupta. Editor—M. Sivaram.